

A photograph of Kirsten Gunvor Løth, a woman with short blonde hair and glasses, smiling and holding a red pen. She is wearing a dark brown blazer over a black top and large green earrings. She is sitting at a wooden desk with papers on it. The background shows a room with wooden chairs and a desk.

KIRSTEN GUNVOR LØTH NY FORMAND FOR LFS

Handicapområdet:

Halvdelen af pædagogerne har overvejet at gå

Læs side 6

Grænseløst forældreskab:

Portræt af en forældregeneration

Læs side 18

LFS i arbejdstøjet:

Repræsentantskabsmødet 2022

Læs side 22

Udgiver:

LFS, Landsforeningen for
Socialpædagoger
Rosenvængets Allé 16,
2100 København Ø
Telefon: 3544 4546
www.lfs.dk

Ansvarshavende redaktør:

Britt Petersen (formand)

Redaktion:

E-mail: lfsnyt@lfs.dk

Anna Louise Stevnhøj,
Daglig redaktør

Telefon: 4697 1662/ 3071 8947

Email: alst@foa.dk

Agnete Solvej Christiansen,
Journalist

Telefon: 4697 1663

Email: agch@foa.dk

Debatindlæg modtages på mail
lfsnyt@lfs.dk. Maksimal længde:
3000 anslag med mellemrum.

Forsidefoto:

Agnete Solvej Christiansen

Layout: Falk og musen

Grafisk produktion: Jørn Thomsen
Elbo A/S, som er certificeret efter
følgende internationale standarder:

ISO 14001 miljøcertificering, ISO
9001 kvalitetscertificering, FSC-
certificering og Svanemærket. Trykt på
miljørigtigt papir med vegetabiliske
farver.

Medieinfo og deadlines på:

lfs.dk/118

Oplag: 12.500 • ISSN: 2794-3747
48. årgang

Næste nummer udkommer i

uge 5 2023.

Deadline 19. januar 2023.

Åbningstider:

Mandag, tirsdag, onsdag

og fredag 10.00-14.00

Torsdag 12.00-16.00

Telefon: 3544 4546

E-mail faglig afdeling: lfs@lfs.dk

E-mail: akasse@lfs.dk

ARTIKLER

- 3 **Leder: Jeg glæder mig i denne tid**
- 6 **Halvdelen af pædagogerne på handicapområdet har overvejet at gå**
- 12 **Legebarn, aktivist og magtfuld fagpolitisk leder**
- 16 **Medlemsportræt:** Hvis man sender glæde ud i rummet, får man det direkte tilbage
- 18 **Portræt af en forældregeneration i højeste gear**

TEMA: Repræsentantskabsmøde 2022

- 22 **Farvel til Britt Petersen, velkommen til Kirsten Gunvor Løth**
- 24 **LFS fik ingen forpersoner**
- 27 **Hovedbestyrelsen 2022 – 2024**
- 28 **Den første og den sidste beretning**
- 30 **LFS trækker i arbejdstøjet**

- 32 **Ny arbejdstidsaftale for Frederiksberg**
- 33 **Indkaldelse:** Ekstraordinær generalforsamling på dagplejeområdet
- 34 **LFS-kalenderen**
- 36 **Sandt eller falsk:** Får curlingbørn et svært liv?

12 "Jeg tager på mig, at jeg vil have magt til at gøre noget for nogle mennesker, som arbejder i fag, der er forudsætningen for, at hele det danske samfund kan fungere."

JEG GLÆDER MIG I DENNE TID

Jeg glæder mig i denne tid. Om julesneen falder hvid, må vi se.

Efter et repræsentantskab med fede debatter om rekrutteringskrisen, kampen for ligeløn og bedre arbejdsvilkår er der nu valgt et nyt forretningsudvalg. På vegne af forretningsudvalget vil jeg takke for tilliden og forsikre dig, kære medlem, om, at vi tager opgaven på os med lige dele ydmyghed og kampgejst.

Vi har på repræsentantskabet besluttet en politisk retning for de kommende to år. Den retning er sat med input fra medlemmer, områdebestyrelserne, hovedbestyrelsen og de delegerede på repræsentantskabet.

I en forening med godt 11.000 medlemmer vil vi aldrig blive enige om detaljerne. Netop derfor er diskussionen medlemmerne imellem helt vildt vigtig. Det er diskussionerne, der afgør, om vi tillidsvalgte er på rette spor. Lørdag den 26. november kunne vi på baggrund af de diskussioner godkende det fremtidige arbejde for LFS. Det politiske program, der skal gøre en forskel for dig som medlem.

Lyder det kedeligt? Det er det ikke. Det er for mig at se kernen i, at vi som fagforening får forholdt os til det, der er vigtigt for alle vores medlemsgrupper. For vores tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter. Og for de borgere vi er sat i verden for at tage os af. Det er tydeligt for mig, at selv om vi har forskellige opgaver, roller og funktioner, så har vi mere til fælles, end der skiller os ad.

De nedslag, vi har besluttet at have fokus på, hænger uløseligt sammen og skal hele tiden prioriteres. Rekrutteringskrisen i den offentlige sektor og ikke mindst på det pædagogiske område er blandt de største problemer. Men vi løser ikke rekrutteringsproblemet alene ved at få mere i løn. Og det er heller ikke længere et kald at arbejde i velfærdsstaten, så flere ressourcer er heller ikke det eneste svar.

“Når pinde samles i et bundt, er de ubrydelige. Derfor skal vi have alle uorganiserede kollegaer ind i folden – og det skal vi hjælpe hinanden med.”

Forbedring af løn og arbejdsvilkår går hånd i hånd, og den kamp kan ikke klares fra kontorerne på Rosenvængets Allé eller Stauning Plads.

Kampen om stop for uligeløn og udhuling af velfærdsstaten kan kun vindes på gaden og i den offentlige debat.

En forudsætning for, at vi kan vinde den kamp er, at vi er mange og at vi står helt tæt sammen. For når pinde samles i et bundt, er de ubrydelige.

Derfor skal vi have alle uorganiserede kollegaer ind i folden – og det skal vi hjælpe hinanden med.

Vi skal som organisation kommunikere klart, enkelt og tydeligt. Det skal være klart for jeres kollegaer, der står uden for fællesskabet, hvem LFS er. Det skal være enkelt at forstå, hvorfor vores fællesskab er afgørende i kampen for bedre løn og arbejdsvilkår. Og det skal være tydeligt, hvilken vej vi går sammen. Derfor skal vi udvikle en klar kommunikationsstrategi med et ensartet udtryk.

Og for helt egen regning: Efter 12 år som aktiv i LFS, så er kampen for bedre løn og arbejdsvilkår og et stærkt medlemsdemokrati hverken tør eller kedelig. Jeg vil gøre mit bedste for, at vi sammen har det sjovt undervejs. Jeg glæder mig i denne tid.

Alt godt på vegne af forretningsudvalget i LFS

Kirsten Gunvor Løth,
formand for LFS

JUL PÅ ARBEJDERMUSEET

Du kan stadig nå at opleve den varme julestemning i arbejdernes ældste forsamlingsbygning midt i København, Arbejdermuseet i Rømersgade.

Museet byder i december blandt andet på en udstilling om jul i 1950'erne og på gratis juleomvisning. For de mindste børn er der hver dag nisseskattejagt, og i weekenden bliver der læst julehistorier på loftet.

Se program og åbningstider på www.arbejdermuseet.dk/arrangement/jul-2022/

Som medlem af LFS kan du og din ægtefælle/samlever og hjemmeboende børn komme gratis på Arbejdermuseet. Du skal blot udfylde en lille formular, som sender en adgangsbillet via sms eller e-mail. Den kan også printes. Du finder formularen her www.lfs.dk/10984

KOFOEDS SKOLE OG KUNSTEN

Kofoeds skole er fyldt med kunst, og da en studentermedhjælper fandt et forsvundet serigrafisk af Richard Mortensen på et lokum på Kofoeds Skole, startede en omfattende registrering af kunsten, der hænger rundt omkring på det sociale tilbud i København.

Resultatet er bogen 'Kofoeds Skole og Kunsten', som er fyldt med flotte og farverige

kunsthistorier af værker, som er på det 95 år gamle sociale tilbud, eller som relaterer sig til Kofoeds Skoles social – og kulturhistorie.

Det er fotografen Torben Pedersen, som har affotograferet værkerne, og billederne flettes sammen med tekst om skolens historie af Kofoeds Skoles forstander, Robert Olsen og kunsthistoriker Amanda Blomqvist. Bogen kan købes i Kofoeds Skoles socialøkonomiske butikker.

FERIEOPHOLD PÅ HUSBÅD

Har du overvejet at holde ferie i en husbåd? Er du medlem af LFS, og har du dine forsikringer i TJM? Så har du chancen på FOAs nye husbåd i Grenaa Marina.

På dækket kan du stå og nyde solnedgangen, og du kan vågne op til lyden af bølgeskulp.

Se mere på foa.bookhus.dk

MERE MOTION PÅ BOTILBUD

Beboere på botilbud har generelt et dårligere helbred, er mindre fysisk aktive og motiveres på andre måder til bevægelse end resten af befolkningen. Derfor er der god grund til at tage fat på arbejdet med bevægelse i hverdagen på botilbud.

VIVE har udarbejdet et inspirationskatalog, som skal inspirere fagprofessionelle og ledere, som arbejder med mennesker på botilbud, til at sætte bevægelse og livskvalitet på dagsordenen. Kataloget formidler viden fra litteratur på området samt forslag til aktiviteter udarbejdet med afsæt i et observationsstudie gennemført på botilbudet Marjatta. Materialet kan downloades på www.vive.dk/da/udgivelser/inspiration-til-botilbud-18484/

”Løsningen er ikke at klemme de sidste bloddråber ud af dem, som har slidt og slæbt hele livet.”

Lizette Riisgaard, formand for FH, i opfordring til ny regering i Dagbladet Information den 29. 11. 2022

TEENAGERE SKAL HAVE LOV TIL AT SOVE

Når teenagere fra naturens side er B-mennesker, giver det ikke mening, at dagen i de københavnske skoler begynder allerede klokken 8, mener det radikale medlem af Borgerrepræsentationen Emil Sloth Andersen.

Derfor står han sammen med SF og Venstre bag et forslag om, at Børne- og Ungdomsudvalget skal drøfte emnet ved en temahøring.

”Pointen er meget simpel: Forskningen siger helt tydeligt, at unge fra naturens side i højere grad er B-mennesker end andre aldersgrupper. Det er ikke rimeligt, at vi beder dem gå til undervisning på et tidspunkt, hvor de ikke er mentalt og fysisk parate til det,” siger Emil Sloth Andersen, som peger på, at der er rigtig mange steder, hvor man tager forskningen på området alvorligt.

”Gentofte Kommune har lige sat penge af på budgettet til senere mødetider. Silkeborg Efterskole har indført senere mødetider, og i den amerikanske stat Californien har man ligefrem vedtaget per lov, at 14-18-årige ikke må møde tidligere ind end 8.30,” siger Emil Sloth Andersen, som understreger, at initiativet begynder med en drøftelse i børne- og ungdomsudvalget.

”Vi inviterer fagaktører, forskere, børn og unge med ind i debatten. For Radikale Venstre er det afgørende, at man ikke får en dårligere skolegang, bare fordi man fra naturens side er B-menneske.”

NÅR SKOLEN ER SVÆR

I **podcasten** 'Spørg om skolebørn' rådgiver eksperter fra Københavns Professionshøjskole sammen med Skole og Forældres Forælderådgivning om emner, der kan udfordre børns skolegang.

Podcasten er produceret med støtte fra Trygfonden og henvender sig til forældre, lærere, pædagoger og alle andre, der kan få glæde af at få

ny viden og nye perspektiver på børns skoleliv.

Der er episoder som Uro i klassen, Skolevægning, Ordblindhed, Læsning og læselyst, Skilsmisse, Diagnose, Præstationspres, Uddannelsesvalg, Ensomhed i skolen, Den svære kommunikation, Angst og Skole-hjem-samarbejde. De 12 afsnit kan høres via Google Podcast, Spotify, iTunes og Podimo.

Halvdelen af pædagoger har overvejet at gå

Halvdelen af de LFS'ere, der arbejder på handicapområdet i København, har inden for de seneste to år overvejet at forlade jobbet, viser en spørgeskemaundersøgelse, som LFS har foretaget blandt sine medlemmer. Formanden for specialområdet i LFS, Lisbeth Waidtløw, er ikke overrasket. "Vi har længe advaret om, at området er på vej ud over kanten," siger hun.

"Jeg har overvejet at forlade handicapområdet, især på grund af den afsindigt dårlige normering. To til tre medarbejdere skal forholde sig til 27 borgere. Det er uværdigt over for borgerne, da adskillige bliver overset og ikke får den omsorg, de behøver."

Citatet kommer fra en pædagog, der har besvaret en spørgeskemaundersøgelse, som LFS har foretaget blandt sine medlemmer på handicapområdet. Og pædagogen står ikke alene. 49 procent af de LFS'ere, der arbejder på området i

København, har inden for de seneste to år overvejet at søge væk. Den primære årsag er arbejdsvilkårene.

Som en respondent skriver i sin besvarelse:

"Det er første gang i de 23 år, at jeg har overvejet at holde op på handicapområdet på grund af generelt for få ressourcer, da der hele tiden er flere langtidssygemeldinger, kollegaer, der holder op, samt store udfordringer med at få vikar. (...) Det går meget ud over mit privatliv. Har måtte melde fra til mange store familiebegivenheder på grund af en vagtplan, der skal dækkes ind, stadigvæk med underbemanding, mange mistede fridage, flere uger med kun en fridag. Jeg kunne blive ved... Derfor overvejer jeg at holde op."

Trist, at jeg ikke er overrasket

Et andet LFS-medlem beskriver, hvordan vedkommende helt konkret har kunnet følge, hvordan arbejdsvilkårene er blevet dårligere:

"Hvor vi i 2005 var 8,5 medarbejdere til 11 beboere, er vi nu nede på en normering på fire medarbejdere til 12 beboere. Administrations- og dokumentationsopgaverne er vokset i takt med en lind strøm

af nye tiltag, fx. løntastning og "sygefaglig dokumentation" sammen med mindre indflydelse på det pædagogisk arbejde."

Lisbeth Waidtløw, som er formand for specialområdet i LFS, synes, at det mest triste er, at resultaterne ikke kommer bag på hende:

"Når man selv rejser på ferie og beboerne spørger "hvornår skal vi på ferie" har man ikke mulighed for at svare positivt og give dem noget at glæde sig til og se frem til."

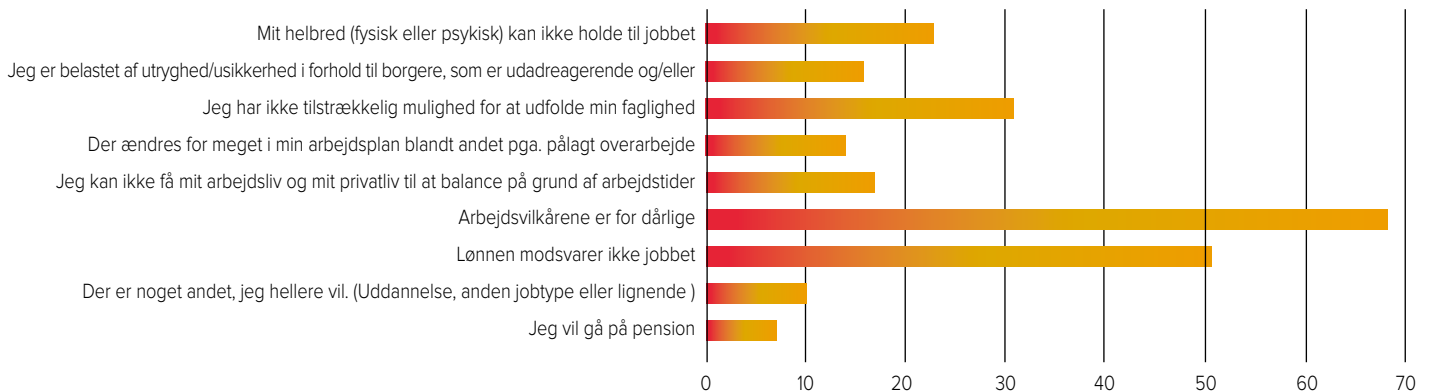
"Vi har som faglig organisation i årevis advaret om, at det specialiserede område er blevet udsultet. Det er et enkelt lyspunkt, at der endelig er blevet vedtaget demografiregulering på handicapområdet, så der kommer flere penge fra den fælles kasse, når der kommer flere handicappede. Der kom også flere penge til området i det seneste budget. Men man har kun standset nedturen, man er ikke begyndt at genoprette," siger Lisbeth Waidtløw, der mener, at både politikerne

"Det mest triste er, at resultaterne ikke kommer bag på mig," siger Lisbeth Waidtløw, som er formand for specialområdet i LFS.

ne på handicapområdet

Hvis du svarede ja til spørgsmålet om, at du har overvejet at holde op på handicapområdet: Angiv hvorfor. Du kan sætte tre krydser.

i København og politikerne på Christiansborg er nødt til at forholde sig:

”Det er budgetloven med serviceloftet, der er den store synder. København har pengene, men må ikke bruge dem på velfærd, og det er partierne på Borgen nødt til at tage ansvar for. Men der er nødt til at komme opmærksomhed på, at der i København er ubalance mellem det specialiserede område og almenområdet. Det er absurd, at mange af vores medlemmer går ned i løn, hvis de skifter fra almen til special,” siger Lisbeth Waidtløw.

Nulfejlskulturen ødelægger

Det er for en stor dels vedkommende garvede medarbejdere, der har besvaret undersøgelsen. 70 procent har været på deres nuværende arbejdsplads i mere end tre år, og hele 40 procent har holdt ved i mere end otte år.

Forklaringen kan være, at jobtilfredsheden i høj grad afhænger af relationer.

78 procent af respondenterne angiver, at noget af det, der tæller mest op i forhold til deres arbejde, er relationen til de

borgere, de arbejder med, og 73 procent siger, at det er kollegerne, der tæller op.

Tredjepladsen går til udsagnet ’Jeg gør en positiv forskel’, mens 51 procent vægter højt, at de har stor indflydelse på deres opgaver.

Formanden for specialområdet i LFS, Lisbeth Waidtløw, peger derfor på, at den store mængde dokumentation og administration er et selvstændigt arbejdsmiljøproblem.

”Der er tale om dedikerede medarbejdere, der gerne vil bruge deres faglighed, men som bruger rigtig meget tid på at leve op til en nulfejlskultur, som er usund. Tillidsdagsordenen er aldrig slået rigtigt igennem i Socialforvaltningen, og det går ud over arbejdsmiljøet. Vi har i faglig afdeling aldrig haft så mange bortvisningssager som nu. Det virker, som om vores lokale ledere får vejledning fra Koncern Service, som i mange tilfælde virker konfliktoptrappende. Og det giver ingen mening i en tid med rekrutterings- og fastholdelsesvanskeligheder,” siger Lisbeth Waidtløw.

Bange for fremtiden

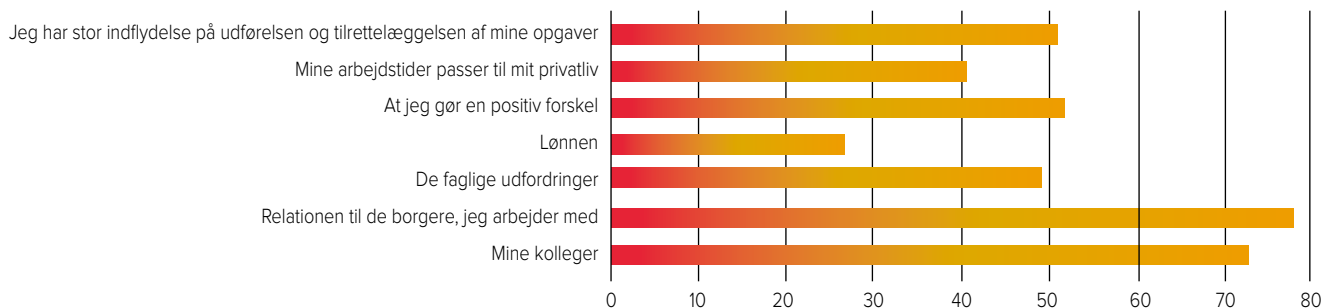
Når man spørger de pædagogiske medarbejdere, hvad der trækker mest ned i forhold til jobbet, er det utilstrækkelige normeringer. Hele 65 procent svarer, at det er normeringerne, der tæller mest ned i forhold til deres jobtilfredshed, mens arbejdspress får en uheldig andenplads på 63 procent. Som en respondent skriver:

”Normeringerne og økonomien er blevet så dårlig, at det ikke er muligt at følge beboernes initiativer længere. Der er ikke mulighed for at berige beboernes liv med oplevelser ud af huset. De sædvanlige årlige ferier er blevet skåret væk. Ture og udflugter er meget sjældne (...). Når man selv rejser på ferie og beboerne spørger ”hvornår skal vi på ferie” har man ikke mulighed for at svare positivt og give dem noget at glæde sig til og se frem til. Der er kun lige tid til det allermost nødvendige.”

Det høje arbejdspress går for det store flertals vedkommende ud over privatlivet.

47 procent svarer, at de indimellem er så trætte eller belastede, når de kommer hjem, at de har svært ved at fungere i

Hvad tæller mest op for dig i forhold til dit arbejde? Du kan sætte fire krydser.

deres privatliv og fritidsliv, mens 26 procent siger, at det ofte er tilfældet. Det er kun 18 procent, der sjældent eller aldrig har denne oplevelse.

En socialpædagog beskriver sin bekymring for fremtiden:

”Jeg er bekymret for ikke at kunne holde til det store arbejdspress. Tre kollegaer, ud af en gruppe på syv er langtids-syge pga. stress, og flere har symptomer på stress. Det er en kæmpe bekymring sammen med en reel bekymring for at blive udsat for vold fra beboerne pga. for få ressourcer.”

Opmærksomme på forråelse

Det er kendt viden, at der kan opstå forråelse hos medarbejdere, der arbejder

med mennesker, hvis de er udrændte, stressede, eller hvis de oplever afmagt.

I undersøgelsen defineres tegn på forråelse som ”når man bliver mere kold og ikke længere udviser empati i forhold til de borgere, man arbejder med – fx hvis man er udrændt, stresset eller oplever afmagt.

Fem procent af respondenterne angiver, at de ofte har oplevet tegn på forråelse hos sig selv. 37 procent svarer, at de indimellem oplever tegn på forråelse hos sig selv, mens 55 procent svarer aldrig eller sjældent. Der er adskillige af respondenterne, der bruger spørgeskemaets kommentarfelt til at fortælle, at det er en reel bekymring, de går rundt med, og som de er stærkt bevidste om.

En socialpædagog skriver, at ”Jeg er meget bevidst om fænomenet og vil melde mig syg, hvis jeg føler at jeg er på vej i den retning.” En anden erkender, at det forekommer: ”Det sker ind imellem, når afmagten føles stor. (...) Det er dog ikke ofte - men det sker da et par gange eller tre om året, vil jeg tro.”

Bekymring for borgerne

De pædagogiske medarbejdere lægger ikke skjul på, at de rent faktisk har svært ved at dække borgernes fundamentale behov. 42 procent siger, at det sker ind imellem, mens 18 procent ofte oplever det.

”Beboernes tage-op eller lægge-i-seng-tider bliver styret af, hvor mange personaler der er på arbejde - dette skaber dårlig trivsel for beboerne. Det går især ud over de beboere, der har mindst selvbestemmelsesret og ikke kan sige fra,” skriver en medarbejder, og en anden supplerer:

”Når der ikke er nok bemanding, så kommer beboerne ikke i bad. Det er også tit, at beboerne ikke kan møde op til tandlægetider eller andre aftaler, fordi der er ikke personale nok til at tage med.”

Nogle respondenter skriver, at de er nødt til at unnlade skal-opgaver, fordi det ellers vil gå ud over beboerne:

”Jeg nedprioriterer administrative opgaver og prioriterer at dække borgernes fundamentale behov som mad og drikke, hygiejne (ren ble/toiletbesøg, bad mv).”

Halvdelen, 49 procent, af respondenterne oplever ind imellem, at de må overtræde borgernes ret til selvbestemmelse.

En pædagog skriver, at der ikke er ressourcer til at imødekomme borgenes behov for at ville noget andet, fx hvis de ikke længere har lyst til at være i dagtilbud. "De kan på trods af høj alder ikke få lov til at gå på pension," mens en anden supplerer:

"Når der ikke er nok bemanning, så kommer beboerne ikke i bad. Det er også tit, at beboerne ikke kan møde op til tandlægetider eller andre aftaler, fordi der er ikke personale nok til at tage med."

"Der er fx en beboer, der skal op 6.30 eller lidt i 7 hver morgen, fordi der ikke er tid i dagvagten til, at en kan blive hos beboeren, mens vedkommende får sondemad. Beboeren (...) sover videre i sin stol eller vågner op og får en krampe, lige efter at vedkommende er blevet sat over i stolen, fordi beboeren mistrives med at blive taget op så tidligt."

Elsker det trods alt

Når man spørger, om respondenterne kan se sig selv arbejde på handicapområdet om to år, siger lidt mere end halvdelen, 54 procent, trods alt ja.

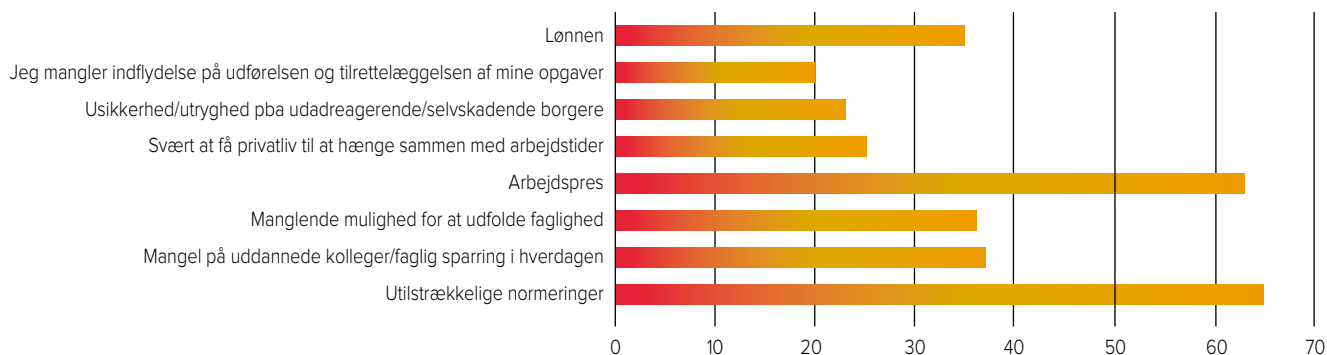
Fleere begrundet i kommentarfelterne med, at de grundlæggende er glade for de faglige udfordringer netop på dette område.

En respondent svarer: "Elsker trods alt de mennesker og udfordringer, man møder inden for området," mens en anden skriver: "Jeg kan faktisk godt lide mit arbejde, de mennesker jeg arbejder med, arbejdsopgaverne osv. Men der kan komme en tid, hvor jeg må finde andet arbejde, som ikke belaster fysisk og psykisk."

Det sidste udsagn går igen i flere udgaver. En medarbejder beskriver, hvordan vedkommende efter 30 års ansættelse inden for specialområdet har valgt at søge job i en institution på almenområdet: "Det har været en svær beslutning, da jeg finder arbejdet inden for handicap meget givende og interessant, men jeg er på grund af de opslidende arbejdsvilkår nødt til at passe på mig selv." 🗨️

Hvad tæller mest ned for dig i forhold til dit arbejde?

Du kan sætte fire krydser.

🕒 Væk om to år

10 procent siger, at de ikke kan se sig selv inden for området om to år. Flere skriver, at de regner med at gå på efterløn.

En socialpædagog skriver:

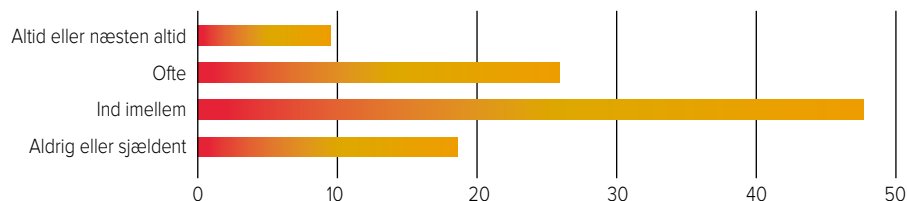
”Kunne jeg gå på pension nu til en ”løn”, der var til at leve af, ville jeg gerne stoppe. Det er ikke længere med samme arbejdsglæde, jeg møder på job. Hele paradigmeskiftet til i min optik at have alt for meget fokus på dokumentation og ikke mindst på sygeplejefaglige emner har gjort den daglige kontakt til beboerne mindre. Og beboerne hungre efter samvær og nærvær med personalet. Jeg oplever, at tingene er gået fra at være ”familære” til at blive ”institutionaliserede”. Når man har været med ”i de gode tider”, hvor der var anderledes god økonomi og normering, er det svært at acceptere, at beboernes vilkår er blevet forringede. Man har jo altid et håb om, at ting bliver bedre ned tiden. Men det er absolut ikke tilfældet på handicapområdet.”

”Kunne jeg gå på pension nu til en ”løn”, der var til at leve af, ville jeg gerne stoppe”

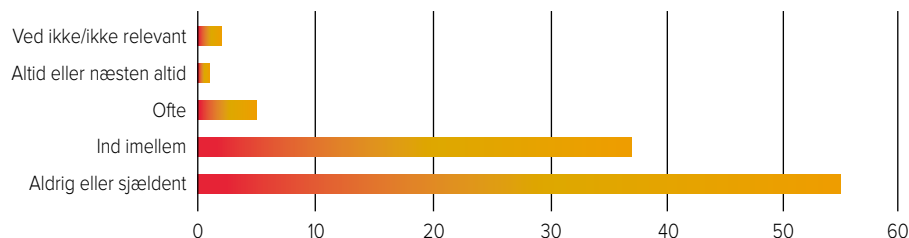
Lisbeth Waidtløw, formand for specialområdet i LFS, håber, at den hvidbog, som LFS er ved at udarbejde sammen med Handicapaktivisterne, kan være med til at vække politikerne.

”Det er meget dilemmafyldt for mig at være med til at lave denne undersøgelse og hvidbog, fordi jeg ikke har lyst til at tale området mere ’ned’ midt i en rekrutteringskrise. Men der er akut brug for, at alle partierne på Københavns Rådhus står sammen om at redde den synkende skude. Der er brug for penge, og så er der brug for, at man tager kulturen i Socialforvaltningen op, så man kan få styr på arbejdsmiljøet,” siger Lisbeth Waidtløw. ●

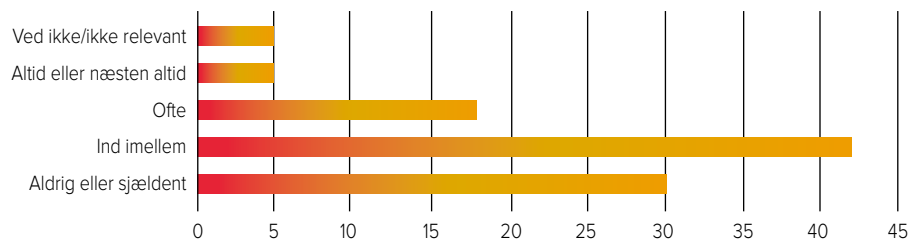
Hvor tit oplever du, at du er så træt/belastet, når du kommer fra job, at du har svært ved at fungere i dit privatliv/fritidsliv?

Har du oplevet tegn på forråelse hos dig selv?

Har der været situationer på din arbejdsplads, hvor I på baggrund af jeres rammevilkår ikke har kunnet dække fundamentale behov hos en eller flere borgere?

Sådan gjorde vi

LFS udarbejdede i sommeren 2022 et spørgeskema, som blev sendt elektronisk via et link til de medlemmer, der er registreret på arbejdspladser inden for handicapområdet i København.

Skemaet blev sendt til 538 LFS-medlemmer. 111 medlemmer besvarede undersøgelsen, hvilket svarer til ca. 20 procent.

Resultaterne af spørgeskemaet skal indgå i en hvidbog, en dybdegående rapport, om handicapområdet, som udarbejdes af LFS i samarbejde med Handicapaktivisterne.

Socialborgmester:

Jeg håber, I orker at kæmpe videre lidt endnu

”Jeg genkender desværre billedet fra en række af de arbejdspladsbesøg, jeg har været på, siden jeg tiltrådte. Men der er lysere tider på vej,” siger socialborgmester Karina Vestergård Madsen til resultaterne af spørgeskemaundersøgelsen fra LFS. Hun kan ikke love et quickfix. Men hun vil gøre flere midler permanente, så økonomien ikke er så usikker, hun vil styrke tillidsdagsordenen i forvaltningen, og så vil hun sætte de pædagogiske medarbejdere mere fri.

”Jeg er fuldt ud klar over, at handicapområdet er nødlidende, og at det kalder på handling.” Det siger Karina Vestergård Madsen fra Enhedslisten, som har været borgmester på området siden januar 2022. Karina Vestergård Madsen har i den forløbne tid besøgt en del af Socialforvaltningens arbejdspladser.

”Jeg har mødt pressede medarbejdere, der mangler tid til den direkte borgerkontakt, som synes, at de er underlagt virkelig meget kontrol, og som bruger meget tid på administrative opgaver og praktisk arbejde som fx rengøring,” siger Karina Vestergård Madsen.

Borgmesteren erkender blankt, at hendes handlemuligheder ikke er uendelige.

”Københavns Kommune er underlagt budgetloven, som betyder, at vi rent faktisk ikke må bruge de penge, vi har til velfærd. Det er et overordnet politisk problem, som Enhedslisten løbende påpeger i Folketinget. Vi har dog også udfordringer i København, hvor der dels kæmpes internt om midlerne mellem forvaltningerne, og hvor der har været en tendens til at bygge store dele af økonomien på midlertidige midler. Det skaber efter min mening for stor uro og ustabilitet. Så et af mine politiske mål er helt klart at skabe varige løsninger,” siger Karina Vestergård Madsen.

Økonomien lysner

Socialborgmesteren understreger, at det rent økonomisk ser lysere ud for handicapområdet, end det har gjort.

”Der er kommet flere penge med de to seneste budgetforlig, og den demografiregulering, der blev vedtaget i seneste valgperiode, gør en forskel. Jeg kan ikke love, at de enkelte medarbejdere kommer til at opleve en forbedring, når de møder ind den 1. januar. Men jeg håber, de orker at kæmpe videre et stykke tid endnu, og vi kommer til at tage normeringsspørgsmålet med til budgetforhandlingerne for 2024, som vi også gjorde i år,” lover socialborgmesteren.

Karina Vestergård Madsen har taget det med sig fra sine arbejdspladsbesøg, at medarbejderne mangler fagligt råderum, og at de bruger forholdsmæssigt meget tid på administration og dokumentation.

”Vi skal have fjernet overflødige opgaver. Det er jeg ikke den første, der har sagt, men det er ikke desto mindre en ledetråd for mig. Der er rigtig meget, der er betinget af den nationale lovgivning, og Mette Frederiksen lovede i sin nytårstale at sætte os mere fri. Det er bare ikke sket. Men vi skal se på, om der er noget i København, vi kan ændre. Vi skal som politisk udvalg og direktion se os selv og hinanden i øjnene og overveje, hvilke krav vi sender oppefra og ned. Vi skal også slippe den automatreaktion, der hedder, at hvis der sker en fejl, så vil vi have en undersøgelse. Hver gang vi vedtager noget, skal vi diskutere hvilke administrative konsekvenser, det medfører ude på området,” siger Karina Vestergård Madsen.

”Vi skal slippe den automatreaktion, der hedder, at hvis der sker en fejl, så vil vi have en undersøgelse. Hver gang vi vedtager noget, skal vi diskutere hvilke administrative konsekvenser, det medfører ude på området,” siger socialborgmester Karina Vestergård Madsen.

Væk med nulfejlskultur

Hun ønsker ikke en forvaltning med en nulfejlskultur.

”Jeg vil gerne stå på mål for tillidsdagsordenen og for større medarbejderindflydelse. Ingen medarbejdere på socialområdet må være i tvivl om, at de har ret til at bruge deres ytringsfrihed. Vi har tvært om brug for deres input for at kunne ændre det bestående,” siger Karina Vestergård Madsen.

Det er dog ikke bare regelforenklinger og mindre kontrol, der skal frisætte de pædagogiske medarbejdere.

”De administrative opgaver fylder vildt meget derude, og de administrative støtiefunktioner blev sparet væk, da det så allerværst ud. Det har betydet, at pædagogerne og de pædagogiske ledere er kommet til at sidde med rigtig meget papirarbejde, som skal klares ved siden af de øvrige opgaver. Noget af det, vi nu ser på, er, om det vil give mening at tilføre egentlige administrative medarbejdere, og hvordan det i givet fald kan gøres bedst,” siger Karina Vestergård Madsen. ●

"Det er en ære at få lov til at overtage efter dig, Britt. Du har været LFS' nervesystem, der har været i stand til at bevare roen, mens alt omkring dig sitrede. Jeg kommer til at gøre mig umage for at tage de bedste af dine kvaliteter med mig," sagde Kirsten Gunvor Løth, da hun på Repræsentantskabsmødet blev valgt som formand for LFS.

Legebarn, aktivist og agtfuld fagpolitisk leder

Kirsten Gunvor Løth kommer som formand for LFS til at være magtfuld. Det, synes hun, er vigtigt at stå ved. Hun vil være synlig i den offentlige debat, og så er hun ikke bleg for at trække i oppusteligt dinosaur kostume for at markere en politisk pointe. Mød LFS' nye formand her.

Kirsten Gunvor Løth har engang været med til at leje to kameler og en dyrepasser.

Københavns og Frederiksberg kommune ville lave så stor en spareøvelse, at man nærmest lige så godt bare kunne opbevare børn og borgerne i bure. En pressemeddelelse om et samarbejde mellem kommunerne og ZOO lokkede medierne til Frederiksberg og Københavns Rådhus. Her var kameler og borgere i kørestole placeret i bure, imens en dyrepasser gik rundt og passede dem.

"Jeg elsker at lave sådan nogle aktioner, for det er en måde at gøre opmærksom på nogle politiske problemer, samtidig med at folk får et smil på læben," siger hun.

Vil magten

43-årige Kirsten Gunvor Løth er valgt som ny formand for LFS. Hun har en baggrund som både pædagog og pædagogisk leder. De seneste fire år har hun været formand for almenområdet i LFS og har derfor haft sin daglige gang i LFS' hus på Rosenvængets allé. Her kommer hun også til at få sin gang som formand.

I sin nye rolle som formand for hele LFS, kommer Kirsten Gunvor Løth til at have en helt central rolle i forhold til Københavns kommune. En rolle, hvor hun sammen med en række andre

fagorganisationer kommer til at stå i spidsen for at være med til at tegne, hvordan den kommunale velfærd skal se ud.

"Det er vigtigt for mig at legalisere at bruge ordet magt og turde sige, at man er magtfuld som fagligpolitisk leder. Jeg havde ikke som områdeformand en magtfuld position. Det har jeg som formand. Jeg tager på mig, at jeg vil have magt til at gøre noget for nogle mennesker, som arbejder i fag, der er forudsætningen for, at hele det danske samfund kan fungere," siger Kirsten Gunvor Løth.

Pædagog ad en omvej

Kirsten Gunvor Løth klinger en smule færøsk, men faktisk er hendes aner overhovedet ikke færøske. Hun behersker dog sproget flydende. Efter at hendes far og hans hustru flyttede hjem til København efter en udstationering, blev Kirsten Gunvor Løth og gjorde gymnasiet i Torshavn færdigt på egen hånd.

Det var også en appetit på sprog, der lokkede hende til at læse italiensk som 20-årig. Hun fandt dog ud af, at omtrent syv ud af ti fag på italienskstudiet ikke interesserede hende, så hun læste i to år og nåede at møde sine børns far, Jens, på studiet. Da hun droppede ud, fik hun et vikariat i en vuggestue på Frederiksberg som pædagogmedhjælper. Det var i 2001. I den tid fandt Kirsten Gunvor Løth også ud af, at hun nok skulle være pædagog.

"Jeg syntes, at det var så fedt at være i den vuggestue. Jeg kom ind på en stue på Frederiksberg, hvor der var de her mega seje pædagoger, som jeg så op til, og som introducerede mig til, hvad man siger til børn, hvad man gør med børn, og hvordan man organiserer sig. Men jeg var splittet, for den anden halvdel af mig boksede med de forestillinger, som jeg troede, at min familie havde til mig. På min mors side kommer jeg af en familie af jurister. Så jeg troede, at det blev forventet af mig, at jeg gik den akademiske vej. Jeg fandt jo så ud af, at det var nogle forestillinger om tingene, som jeg selv havde opbygget ud af det blå."

Malmø i hjertet

I dag bor Kirsten Gunvor Løth i Malmø sammen med kæresten John Skeberg. Han er fællestillidsrepræsentant på specialområdet, og de har tilsammen fire sammenbragte børn. Deres børn har aldre, der gør, at Kirsten Gunvor Løth og hendes kæreste indenfor en overskuelig fremtid kan begynde at fundere over, hvad den rummelige lejligheds mange værelser kan omdannes til, når de ikke længere skal være børneværelser.

"Vi bor i Malmø, fordi vi gerne ville flytte sammen. John og jeg blev kærester i 2017. Vi mødte hinanden i LFS, da vi begge var til afskedsreception for en fællestillidsrepræsentant. På det tidspunkt var jeg pædagogisk leder på Nørrebro"

◀ og var valgt til almenbestyrelsen, almenlederbestyrelsen og hovedbestyrelsen i LFS,” siger hun.

Kirsten Løth blev som nyuddannet valgt til tillidsrepræsentant i 2008, da hun var pædagog i børnehaven Stjerneskuddet. Her arbejdede hun, indtil hun i 2013 blev leder i nørrebroinstitutionen Hyltebro. I 2018 blev hun områdeformand for LFS.

Fagets krise

Færrer unge søger ind på landets pædagoguddannelser end før, og faget står i forvejen i en rekrutteringskrise. Det er svært at skaffe kolleger til dem, som i forvejen løber stærkt. Lokalt forsøger man at finde løsninger. Klynger opkvalificerer for eksempel pædagogmedhjælperne, fordi de skal varetage opgaver, som pædagoger før varetog, men på trods af dette står en virkelighed tilbage uden nok pædago-

ger. Spørgsmålet er, hvad man som faglig organisation skal gøre ved det.

Kirsten Gunvor Løth har de seneste måneder arbejdet som leder af en daginstitution, og der er hun i høj grad blevet mindet om den pædagogiske virkelighed.

”Jeg har svært ved at se, hvad man som en enkelt faglig organisation skal gøre ved situationen. Hvis der er fem pædagoger, der siger op, så kan du ikke bare få fem nye pædagoger. Det betyder, at du som leder kommer til at sidde og drøfte med din TR, om du skal lave genopslag, eller om du skal ansætte nogle af de mennesker, som du tror, over tid kan komme til at lykkes med opgaven.”

Mere synlighed

Formandsposten overtager Kirsten Gunvor Løth fra Britt Petersen, som bestred posten i 32 år. Kirsten Gunvor Løth håber, at medlemmerne med hende kommer til at mærke en formand, der gør LFS mere synlig i den offentlige debat.

”Jeg vil gerne markere LFS mere i den offentlige debat. Men det er ikke sikkert, at medlemmerne fra dag ét kommer til at mærke, at der er kommet en ny formand, for jeg er også et nyt hoved på den politiske linje, som har været ret stringent gennem de 12 år, som jeg har været aktiv i LFS,” siger hun og tilføjer:

”Der har været enormt meget respekt omkring Britt (Britt Petersen afgående formand red.), fordi hun aldrig har ladet som om, at noget var, som det ikke var. Hun glattede ikke ud eller kom med florumvundne forklaringer. Når man opfører sig, som Britt har gjort, så ved ens modpart, at man er ærlig, og at man kan stole på, at man ikke dækker over noget. Sådan vil jeg også bestræbe mig på at være som formand. For det betyder også, at den dag, man kommer med et problem, som der skal løses, så er der også i høj grad politisk vilje til at lytte til de løsninger, vi bringer til bordet,” siger Kirsten Gunvor Løth.

Ingen pampere

LFS er en del af FOA, men LFS har historisk set haft en høj grad af autonomi og har i vid udstrækning skabt sin egen organisation, som er uafhængig af FOA ved at have egen økonomi og hjemmeside. Kirsten Løth kan godt se sig, at FOA muligvis kommer til at betragte hende som en bykonge, fordi hun har herredømmet over et selvstændigt LFS.

”Jeg synes ikke, at LFS skal være særlige, bare for at være særlige, så vi per automatik siger nej, når FOA siger noget. Men når jeg kigger ind i forbundet, så ser jeg, at man i FOA er meget længere væk fra medlemmerne, end vi er,” siger hun.

Et område, hvor LFS også adskiller sig fra FOA, er ved at insistere på, at de politisk valgte ikke ansættes på lønvilkår, der adskiller sig markant fra det pædagogiske personale. Derfor kommer hun heller ikke som formand til at tjene mere, end en pædagogisk leder gør.

”Jeg synes, at vi skal holde fast i, at vi er medlemmernes organisation. Derfor skal vi ikke lige pludselig gøre det federe for os selv at gå på arbejde herinde, end det er ude på området.”

Et dybt kendskab

LFS består af tre søjler. Det almene område, dagplejen og specialområdet. Kirsten Gunvor Løth har ikke et dybt kendskab til dagplejen og specialområdet, for hun har aldrig arbejdet der.

”Jeg kommer til at stå på tæer, for at medlemmerne ved, at jeg forstår, hvad de bokser med på det område. Men når jeg kigger ud over det pædagogiske område, så står de tre områder med mange af de samme udfordringer. Uanset om vi arbejder i dagplejen, i psykiatrien eller på en KKFO. Det er de samme rekrutteringsudfordringer, vi står med, det er de samme lønmæssige udfordringer, vi står med, og vi har alle sammen svært ved at rekruttere kvalificeret ledelse.”

Kirsten Gunvor Løth bruger udtrykket, at man skal læse landskabet i stedet for søkortet.

”Man er populist, hvis man siger, at vi skal have flere pædagoger. For landskabet er lige nu sådan, at vi ikke får flere pædagoger i morgen og nok heller ikke

Kirsten Gunvor Løth bor i Malmø og arbejder i København. Hun finder ro i rejsen mellem de to byer, hvor hun har rum til eftertanke og tid til at lytte til podcasts.

om et år. Jeg tror, at mange medlemmer bliver skuffede over, at en del af løsningsen er at uddanne nogle af de pædagog-medhjælpere, som vi har. Det kan føles som et ret fladt svar.”

Men Kirsten Gunvor Løth har også et andet svar:

”Der skal skabes en fælles modstand mod den måde, vi har indrettet os på som samfund, som både handler om klima, men som også handler om, at vi underkender de kvindedominerede fag. Hvis man ikke som samfund vælger at sige, at det, vi vægter tungest, er den offentlige sektor, for det er den, der er en forudsætning for resten, så tror jeg, at det bliver svært at lykkes med, at det er nemt som 19-årig at sige til sin lægefar og advokatmor: Jeg skal være pædagog, og så siger de: Hvor fedt!”

Lad det være sjovt

Kirsten Løth står foran overenskomstforhandlingerne 2024, hvor der er lagt op til kamp. Hun ser med håbefuldhed og alvor på den kommende kamp på vegne af kvindefaget.

”Man kan ikke komme udenom LFS. Jeg forventer at komme til at sidde tæt på forhandlingsforløbet under OK24,” siger Kirsten Gunvor Løth.

Kirsten Gunvor Løth har i sit arbejde i LFS stået for en aktivistisk linje, hvor bestyrelsesarbejdet i højere grad end tidligere har kastet konkrete handlinger af sig i form af for eksempel aktioner. En linje der også har manifesteret sig i, at LFS nu ejer ti dinosaur kostumer. Og at hun altså heller ikke er bleg for at leje en kamel eller to for at markere et politisk budskab.

”At være aktivist er en måde at gøre fagpolitik sjovt. Det er en måde at lege på som voksen. Grunden til, at jeg elsker at være aktivist i LFS, er, at jeg har mulighed for at have disse lege-værksteder. Fagpolitik er i virkeligheden langsommeligt og kan være kedeligt, fordi der går lang tid før, at man kan se nogle resultater. Grunden til, at jeg har kunnet blive ved siden 2008, er, at jeg i LFS har haft mulighed for også at lege og inspirere andre til at komme med,” siger Kirsten Gunvor Løth.

LFS har knap 12.000 medlemmer, som alle arbejder med pædagogik i den ene eller anden form. Du kan i denne serie møde en række LFS'ere og læse om, hvordan de havnede i netop deres job.

MEDLEMSPORTRÆT

Har du en kollega, som du synes, vi skal portrættere, eller har du selv en historie at fortælle, så kontakt redaktionen på lfsnyt@lfs.dk.

HVIS MAN SE I RUMMET, FÅ DIREKTE TILB

"Da min far boede på plejehjem og var blevet dement, kom jeg en dag for at hente ham, så han kunne stemme til folketingsvalget. Jeg måtte ikke gå med ham ind i stemmeboksen, så han måtte klare det selv. Jeg hørte ham sige til de to valgtillordnede " Jeg stemmer på Anker Jørgensen." Anker var jo for længst gået på pension, så jeg ved ikke, hvad der egentlig skete i den stemmeboks. Men det siger noget om min fars livslange forhold til arbejderbevægelsen. Han var ansat i DSB og socialdemokrat. Vi boede hele familien på fire i en toværelses lejlighed på Østerbro, og i min familie fejrede man både 1. maj og Grundlovsdag, og jeg var aktiv i DUI-LEG og VIRKE, fra jeg var 13, til jeg var 26 år. Det var faktisk her, jeg kom til at elske musik og sang. Vi lavede aktiviteter for udsatte børn, og jeg lærte mig selv at spille guitar, fordi det er sådan et godt samlingspunkt."

"Jeg tog på højskole i Ask i Jylland, da jeg var 17 – mest fordi jeg gerne ville hjemmefra. Bagefter tog jeg HF, og så fik jeg job på døgnafdelingen på Ebberødgård, som var en kæmpemæssig gammel institution for udviklingshæmmede, som lå i nærheden af Birkerød. Det var et forfærdeligt råt sted, og jeg blev desværre også selv forrået. Jeg var jo purung og havde ingen erfaringer og gled bare ind i mentaliteten. Det var ikke unormalt, at man slog beboerne for at få dem til at gøre, hvad, man syntes, de skulle, og jeg kan huske engang, jeg satte spørgsmålstejn ved det over for en erfaren kollega på en lukket mandsafdeling. Han sagde "det taler vi ikke om, det gør vi alle sammen!" Der var kun én anden kvinde ansat, hun og den mandlige leder var uddannet som omsorgsassistent, de øvrige syv-otte medarbejdere var ufaglærte mænd. Så jeg har langt lussinger ud - det var helt forfærdeligt."

"Jeg begyndte på seminarieret i 1978, og min drøm var at arbejde med kriminalitetstruede unge. Jeg ville væk fra handicapområdet. Men da jeg så var færdiguddannet, kom der en stilling i et beskæftigelsesværksted for udviklingshæmmede, og jeg var solgt. Kreativitet er et fantastisk pædagogisk redskab, og jeg har i hele mit arbejdsliv været vildt optaget af at bruge det. Skulle jeg have valgt noget andet end pædagogikken, var det blevet noget kreativt eller kunstnerisk. Det er det, der giver mig energi, og jeg sprudler af ideer, hvoraf kun hver tiende bliver til noget."

"Jeg har arbejdet i fire forskellige aktivitetstilbud for udviklingshæmmede i Københavns Kommune, og jeg har stor kærlighed til målgruppen. Der er stor umiddelbarhed, og de er ekstremt gode til at aflæse følelsesmæssige signaler. Hvis man sender glæde

UNDER GLÆDE UD R MAN DET AGE

ud i rummet, får man det direkte tilbage. Det er i høj grad det, der har båret mit arbejdsliv: Det bedste er at kunne skabe glæde i andres liv, og når man mærker på en borgers gode respons, at noget er lykkedes. De sidste år blev det dog hårdere og hårdere. Vi var konstant udsat for nedskæringer, så man hele tiden havde oplevelsen af ikke at kunne tilbyde det, man gerne ville. Dokumentationen var en kæmpe ekstra byrde. Jeg forsøgte altid at "snyde" systemerne, så jeg kunne slippe så let som muligt, men det var en evig belastning."

"Min ægtefælle fik konstateret Alzheimers, da han var 58, og han måtte forlade sit job som ingeniør. Fra han fik diagnosen, talte jeg dagene i to et halvt år, til jeg selv kunne holde op, så vi kunne få så mange dyrebarre timer og oplevelser sammen som muligt, mens han stadig ville have glæde af det. Så jeg gik på efterløn, så snart jeg kunne, da jeg blev 62. Han er i dag plejekrævende, og man kan sige, at mine spidskompetencer fra et langt liv med omsorg for andre kommer i spil. Det er en glæde for mig, når jeg kan se, at jeg kan gøre ham tryk, og at mine tilgange til ham hjælper. Jeg får god hjælp fra velfærdsstaten, og han er i dagcenter fire dage om ugen og på flex-ophold på et plejecenter fire til fem dage om måneden. Men jeg lever livet på hans præmisser, og det var de kort, jeg fik på hånden. Dem må jeg spille bedst muligt - med de "gaver" jeg har fået.

Navn: Jane Merete Skou

Beskæftigelse: Socialpædagog på efterløn

Alder: 66

Bonusinfo: Bor i hus i Brønshøj sammen med ægtefællen Jens. Er mor til Signe på 33 og Jakob på 29. Skal der bygges garage eller mures en ny mur op, gør hun det selv, lige som hun selv lægger fliser og fælder træer. Indendørs er det både guitar, strikketøj og symaskine, der jævnligt er i sving, lige som hun følger foredragserækker på Folkeuniversitetet. Synger i tre kor og er kendt for typisk at være den mest farvestrålende person i ethvert selskab. Var med på allerførste bølge af elbiler, og har nu købt en Tesla, som trumfer alt, hvad hun ellers har kørt i.

Portræt af en forældregeneration i højeste gear

Moderne forældre tror, at alt, hvad de gør – eller ikke gør – er afgørende for deres barns udvikling. Udviklingen af en forældregeneration i alarmberedskab har betydning for det møde, som de pædagogiske medarbejdere har med forælderen, lyder det fra sociolog Maria Ørskov Akselvoll, der forsker i det grænseløse forældreskab.

Når det pædagogiske personale møder forældre i dagtilbud og skole, er det i høj grad en anden type forældre end dem, som de mødte for 10, 20 og 30 år siden.

"Forældreskabet er blevet intensiveret. Der er blevet skruet op for, hvad vi forventer og kræver af den gode forælder, og udviklingen er blevet mere markant i den tid, jeg har beskæftiget mig med forældreskab. Forældrene skal løbe stærkere. Det er også derfor, der på forsiden af min nye bog er et hamsterhjul, for det stopper aldrig," siger sociolog Maria Ørskov Akselvoll.

Det intensive forældreskab handler ikke kun om, at forældrene har flere opgaver, som de skal nå og har mere travlt. Det er også et mentalt pres, der er opstået.

"At opdrage børn i dag er blevet en videnskab. Der er et mindre psykologisk pensum, som man nærmest skal tilegne sig, når man bliver forældre. Det er med til at skabe et pres og gøre det meget intensivt. Det forventes ikke bare, at forældrene skal være en stor del af barnets liv, men det bliver også forventet at forældrene skal have et øje på hver finger i forhold til barnets udvikling."

Det grænseløse forældreskab

Maria Ørskov Akselvoll ved en hel del om forældre. Hun har specialiseret sig inden for familiesociologi, og hun skrev Ph.d. om forældresamarbejdet i skolen. Gennem de seneste seks år har hun som

konsulent og oplægsholder undervist fagprofessionelle i hele landet i at tænke forældreperspektivet mere ind i samarbejdet.

Internationalt er forældreskab et stort forskningsfelt, selv om det i dansk forskning endnu ikke fylder så meget.

"Der er mange, der kunne have gavn af at kende til den internationale forskningslitteratur om forældreskab, for den beskriver noget vigtigt for, at man kan forstå, hvad der er på spil, når man møder forældre i det daglige arbejde som fagperson," siger Maria Ørskov Akselvoll.

Hun er nu aktuel med den forskningsbaserede bog 'Det grænseløse forældreskab', der netop er baseret på den internationale forældreskabsforskning og samtidig har et dansk afsæt og inkluderer en helt ny undersøgelse blandt danske forældre. I bogen beskriver Maria Ørskov Akselvoll, hvordan forældre i dag er præget af et særligt forældre- og børnesyn, der speeder idealet til forældreskabet op.

"Forældre har modtaget den kulturelle besked i samfundet om, at man er en god forælder ved at være meget involveret i institutionen og i skolen," siger Maria Ørskov Akselvoll.

Forældre bliver gjort altoverskyggende

Forældrene abonnerer på et børnesyn, hvor man i høj grad skal være anerkendende, stimulerende og endelig ikke må

skælde ud, irettesætte eller råbe.

Samtidig ser samfundet på forældre som det altoverskyggende vigtige for barnets udvikling. Den kombination hedder indenfor sociologien forældre-determinisme.

"Forældredeterminisme er en kulturel idé, som har spredt sig i hele samfundet, vil jeg sige. Der er kommet en kæmpe interesse for forældreskabet, og det er der jo, fordi vi i stigende grad ser på forældrene som både problemet og løsningen. Jeg ser bare en uheldig udvikling, hvor vi lægger alt for meget over på forældrene og dermed også lægger et unødvendigt stort pres og et ansvar, som er ude af proportioner med virkeligheden," siger sociolog Maria Ørskov Akselvoll.

Maria Ørskov Akselvoll pointerer, at det problematiske med forældre-determinisme er, at det svarer til, at man tager en kikkert og zoomer ind på forældrene som dem, der er 'årsag' til barnets udvikling. Det medfører, at de andre faktorer, der har betydning for barnet, let ryger ud af fokus.

"Som en af de forskere, jeg er inspireret af, siger, så er

Tekst og foto: Agnete Solvej Christiansen

- forældre-determinisme meget forførende. Det virker intuitivt. Når vi oplever et problem med et barn, så er det nærliggende at sige: Det er også fordi, forældrene gør eller siger sådan og sådan,” siger Maria Ørskov Akselvoll.

“Forældredeterminisme er en kulturel idé, som har spredt sig i hele samfundet, vil jeg sige. Der er kommet en kæmpe interesse for forældreskabet, og det er der jo, fordi vi i stigende grad ser på forældrene som både problemet og løsningen.”

Idealer spejler os

Bogen er udover et indblik i kultur, national og international forskning bygget op omkring en spørgeundersøgelse, som Maria Ørskov Akselvoll designede for at komme i dybden med forældreskabet anno 2020'erne. Spørgeundersøgelsen bestod af ti åbne spørgsmål om forældreskab og opdragelse, som røg ud på forskellige af internettets relevante

platforme. Rundspørgen endte med indeholde fritekstsvar fra 258 forældre.

”Jeg kunne se det tydeligt i min undersøgelse, at forældrene havde håb om, at det, som de gjorde lige nu, imens børnene var små, ville gøre, at børnene blev nogle gode lykkelige, afbalancerede mennesker. Det er jo et kæmpe mål, og det lægger et enormt ansvar på forældrenes skuldre,” siger hun.

Maria Ørskov Akselvolls forskning beskæftiger sig med idealet. Det betyder, at hendes forskning ikke fortæller, hvordan alle er forældre i dag. Hun er optaget af, hvad idealet er i vores samfund, fordi det er det, som vi måler os i forhold til.

”Når den barre bliver hævet, så skal alle løbe stærkere, og når idealet bliver nærmest uopnåeligt, så er det svært at føle sig god nok,” siger hun.

I dybden med forældreskabet

Maria Ørskov Akselvolls undersøgelse viser, at mange forældre oplever, at det markante fokus på deres forældreskab er ødelæggende. Spørgsmålet er, hvorfor de ikke siger fra.

”Det, jeg fandt i min ph.d., var, at det er svært for os som forældre, hvis vi bliver set negativt på. Rigtig mange forældre fortalte, at de gjorde ting, som de ikke havde lyst til. Der er faktisk stadig folk, der skriver til mig, at de genkender det. I den undersøgelse, jeg lavede i forbindelse med min bog, spurgte jeg folk, hvad de gerne ville slippe for at involvere sig i, hvis de kunne. Og mange skrev forældrefester, hytteture og alt det sociale med den begrundelse, at det simpelthen blev for meget.”

Maria Ørskov Akselvoll er sociolog. Hun er aktuell med bogen Det grænseløse forældreskab, der undersøger, hvad der kendetegner forældreskabet i 2020'erne. Bogen er udgivet på Dans Psykologisk Forlag.

Mængden af bøger, om hvordan man er forældre på den helt rette måde, er eksploderet med titler som Hjernesmarte børn, Drop opdragelsen og Tænd for Forbindelsen. Bøger som giver detaljerede opskrifter på, hvordan forældre skal relatere til og tale med deres børn. Derudover er mængden af artikler, aviser, podcasts og fjernsynsudsendelser om børneopdragelse steget markant, viser Maria i sin bog om Det grænseløse forældreskab.

Ikke bevis for at det virker

Ekspllosionen er sket sammen med et marked, der sælger flere og flere produkter og ydelser til forældre, og en stat der ikke er bleg for at lade forældrene vide, at de må gøre absolut alt for at sikre deres børns trivsel og læring ved blandt andet at deltage i det ene trivselsarrangement efter det andet.

”Jeg har ledt længe efter den forskning, der underbygger, at forældrefester, legegrup-

Maria Ørskov Akselvoll har i arbejdet med sin bog været igennem en stor del af den internationale forskningslitteratur om forældreskab.

per og hytteture er udslagsgivende for børns trivsel. Den findes ikke,” siger Maria Ørskov Akselvoll.

Grænseoverskridende forældre

Når barren for forældreskab hæves, så har det også en betydning for de professionelle mennesker, som møder forældrene og deres børn. Maria Ørskov Akselvoll mener, at forældredeterminisme-mekanismen gør, at pædagogisk personale kan opleve, at forældre bliver grænseoverskridende.

“Forældre kan kommunikere for meget, blive for opmærksomhedssøgende eller for meget inde over alting, fordi de ønsker at være gode og kærlige forældre.”

“Forældre kan kommunikere for meget, blive for opmærksomhedssøgende eller for meget inde over alting, fordi de ønsker at være gode og kærlige forældre,” siger Maria Ørskov Akselvoll og henviser til forfatter og psykolog Rikke Yde Tordrup, der også har beskæftiget sig med markante forældre.

Unødvendige tiltag

Maria Ørskov Akselvoll kunne se i sin undersøgelse, at forældre både bliver pålagt og pålægger sig selv alverdens måder at stimulere deres børn på. Forældrene bliver for eksempel opfordret til at læse med børnene hver dag, træne børnenes finmotorik med sanslege og øve diktat under aftensmaden. Hun ønsker sig, at man både i institutionen og i skolen er opmærksomme på, at man kan være med til at gøre det sværere at være forældre. At man presser familiens tid og samvær.

“Jeg synes, at man skal betragte forældre som en ressource på linje med dyr strøm. Vi skal kun bruge dem til det, som er allervigtigst. Det, som jeg ofte hører pædagoger tale om, er det der med, at man skal have tid til den daglige dialog. Den personlige relation er jo meget vigtig i dagtilluddet, måske endda vigtigere end den er i skolen, når barnet bliver lidt større. Det bør være det, man prioriterer i stedet for at give forældrene en masse opgaver,” siger Maria Ørskov Akselvoll og henviser til blandt andre tiltag, som det pædagogiske personale i bedste mening giver børnene med hjem for at styrke læringen.

Et middelklasse fænomen

Bogen ‘Det grænseløse forældreskab’ består af forskellige analyser, der bevæger sig fra samfundsstruktur ned i individet. Bogen analyser systematisk, hvad der foregår i kulturen, og hvordan eksempelvis medierne taler om forældreskab. I bogen kan man læse om, hvad staten gerne vil have ud af forældre, og hvad markedet synes, det gode forældreskab er i form af alt det, som man kan og skal købe som varer og tjenester samt viden i form af kurser og bøger.

Kvalitative svar fra 258 forældre er indenfor sociologien et omfattende datamateriale, selvom det ikke gør Maria Ørskov Akselvolls spørgeundersøgelse repræsentativ. 90 procent af svarene i hendes undersøgelse kom nemlig fra mødre, på trods af et omfattende forsøg på at få flere fædre til at svare. Det fortæller i høj grad om, at det er kvinder, der er mest optaget af det gode forældreskab.

“Jeg synes, at man skal betragte forældre som en ressource på linje med dyr strøm. Vi skal kun bruge dem til det, som er allervigtigst.”

Og så var det i høj grad veluddannede kvinder, der gav sig tid til at besvare undersøgelsens spørgsmål. Det er en skævvridning, som man også internationalt ser i den type undersøgelser. Dog er middelklassens forældreskab ofte det, som idealiseres i samfundet, og indblik heri er derfor også værdifuldt i en bredere sammenhæng.

Man er da bange

Maria Ørskov Akselvoll kan genkende fra sin egen periode som børnefamilie, at hverdagslivet med små børn er hårdt nok.

“Man er da bange for, at ens barn står udenfor. Jeg får øjnene mere og mere op for, at der er et inde og et ude i forældregruppen, og det kan være ret ubehageligt at opleve, at man ikke er inde, men at man er på kanten. Nogle gange er der en sammenhæng mellem hvilke børn, der er på kanten af fællesskabet, og hvilke forældre der er. Så nogle forældre kommer også på en umulig opgave, fordi de måske er dem, som de andre forældre ikke vil sidde ved siden af til fællesspisningen.”

Maria Ørskov Akselvoll bringer det op, fordi hun mener, det ofte er et tabu at tale om til et forældremøde, hvor alle taler om, hvor godt og hyggeligt det er, og om man ikke skal gentage det.

“Man snakker meget om, at det er så vigtigt, at vi gør det her. Jeg kan bare ikke se beviserne noget sted. Det eneste, jeg kan se, at her er en opgave, som i den grad er med til at hæve barren for, hvad det gode forældreskab er, men som også er med til at udfylde den sparsomme fritid ud, som vi ellers kan udfylde med det, som vi gerne vil lave i familien.” ●

Farvel til Britt Petersen velkommen til Kirsten

Nøglerne til formandskontoret og til hovedkassen i LFS skiftede hænder lørdag den 26. november. Det skete på 2022-repræsentantskabsmødets andendag. Formand Kirsten Gunvor Løth blev valgt uden modkandidater, mens to kandidater dystede om posten som kasserer for LFS. Flertallet stemte for Majbritt Kronbøl, som indtil repræsentantskabsmødet var formand for daglejeområdet.

Den afgangende formand Britt Petersen havde varslet sin afgang mange måneder før repræsentantskabsmødet, og Kirsten Gunvor Løth meddelte sit kandidatur tidligt på efteråret 2022.

Så da der ikke havde vist sig modkandidater til Kirsten Gunvor Løth, blev valget afgjort uden stemmesedler, men med

stående ovationer til både den afgangende og den nye formand.

Der var dog også våde øjne hos både ny og gammel formand samt hos en lang række af de øvrige delegerede.

Kirsten Gunvor Løth kvitterede for valget med at takke Britt Petersen for at være et forbillede.

”Det er en ære at få lov til at overtage efter dig, Britt. Du har været LFS’ nervesystem, der har været i stand til at bevare roen, mens alt omkring dig sitrede. Jeg kommer til at gøre mig umage for at tage de bedste af dine kvaliteter med mig.”

Det er modigt at lytte

Kirsten Gunvor Løth sagde i sin tiltrædelsestale, at hun også kommer til at tage sig selv og sin sårbarhed med sig ind på formandsposten.

”At gøre sig sårbar er ikke det samme som at være svag. Det er at vide, at man er modig nok til at lytte, før man træffer beslutninger,” sagde i Kirsten Gunvor Løth, som i sin tiltrædelsestale brugte et billede fra hendes opvækst på Færøerne:

”På Færøerne er vejret omskifteligt, og man lærer som barn, at når man er på fjeldet, og det bliver tåget, så er der kun en ting at gøre. Man skal sætte sig ned og vente, til der er lidt mere lys, før man begynder at gå hjem. For ellers risikerer man at fare vild eller at komme til skade. Jeg får brug for jeres hjælp til, at vi nogle gange sammen sætter os ned og venter på, at lyset bryder frem, så vi er sikre på at finde den rigtige vej.”

Kampvalg

Det var ikke bare Britt Petersen, der op til

43-årige Kirsten Gunvor Løth blev valgt som ny formand for LFS og takkede afgangende formand Britt Petersen for at have været et forbillede:

Gunvor Løth

repræsentantskabsmødet havde varslet, at hun gik pension. Det samme gjaldt Pia Borgaard Ludvigsen, foreningens kasserer og dermed det femte medlem af forretningsudvalget, som står for den daglige ledelse af LFS.

Til kassererposten var der til gengæld kampvalg. To LFS'ere havde på forhånd meldt deres kandidatur til kassererposten, nemlig Majbritt Kronbøl, som indtil repræsentantskabsmødet var formand for dagplejeområdet, og Sakse Ravnskov Andersen, som sidder i specialrådets bestyrelse.

Traditionen i LFS har gennem en længere årrække været, at alle tre områder, almenområdet, specialrådet og dagplejeområdet, har været repræsenteret i forretningsudvalget. Det betyder, at et valg af et medlem fra et andet område ville betyde et brud med denne sædvane.

Dette kom til at fylde i debatten op mod valgbehandlingen. Indlæggene fra LFS'ere fra henholdsvis dagplejeområdet og specialrådet gik primært på personlige og politiske anbefalinger af kandidaten fra deres eget område, mens en række delegerede fra almenområdet i højere grad forholdt sig til det principielle i, om alle områder skal være repræsenteret i forretningsudvalget.

Mindretalsbeskyttelse

Karen Ribergaard Nahmensen fra almenområdet repræsenterede én fløj, da hun gik på talerstolen og argumenterede for, at man kun sikrer demokratiet i forhold til de små områder ved, at de er repræsenteret i de besluttende organer, mens Anika Bæk Vind, også fra almenområdet,

satte spørgsmålstegn ved, hvor meget man egentlig fortsat repræsenterer et område, når man gennem en længere årrække har siddet centralt i LFS.

”Jeg har den forventning, at alle medlemmer af forretningsudvalget repræsenterer alle faggrupper. Og uanset, hvem der bliver valgt, synes jeg, at I kan overveje, hvordan I alle sammen bliver mere synlige for medlemmerne.”

Afstemningen endte med et flertal på 11 stemmer i Majbritt Kronbøls favør. Næstformand Jan Hoby genopstillede, og det samme var tilfældet med de to forretningsudvalgsmedlemmer Claus Refstrup og Helle Vibeke Haslund. Der var ingen modkandidater til disse tre poster. Det betyder, at forretningsudvalget gennem de kommende to år består af formand Kirsten Gunvor Løth, næstformand Jan Hoby, kasserer Majbritt Kronbøl samt Claus Refstrup og Helle Vibeke Haslund. ●

Der var kampvalg om kassererposten i forretningsudvalget. Kandidaterne var Majbritt Kronbøl, områdeformand for dagplejeområdet, og Sakse Ravnskov Andersen, medlem af specialrådets bestyrelse. Ny kasserer blev Majbritt Kronbøl, som her ønskes held og lykke af modkandidaten.

Pia Borgaard Ludvigsen gik på pension fra posten som kasserer, og hun nøjedes ikke med at videregive titlen til den nye kasserer Majbritt Kronbøl. Sidstnævnte fik også den lyserøde sparegris, som har deltaget i repræsentantskabsmøderne, hvor Pia Borgaard Ludvigsen har glimret ved at gøre regnskabsfremlægningen mere underholdende, end den slags normalt er.

LFS fik ingen forperson

”Det er lidt underligt, at det skal være to midaldrende, hvide, ciskønnede mænd, der stiller det her forslag, sagde næstformand Jan Hoby, da han fremlagde det forslag til vedtægtsændring, som han sammen med forretningsudvalgsmedlem Claus Reffstrup havde fremsat forud for repræsentantskabsmødet.

Forslaget gik på at ændre i vedtægterne for LFS og i vedtægterne for de tre områder i LFS, så ordet titlen ’formand’ blev ændret til ’forperson’.

”Det, der for mig er vigtigt, er at respektere fremtiden og ungdommen. Som pædagog ved jeg, at sproget betyder alt, og at ordene skaber betydning og handling,” sagde Jan Hoby, som dog allerede under fremlæggelsen af forslaget, sagde, at han ikke regnede med, at det blev vedtaget:

”Der er en tendens til at latterliggøre nye ting. Det er en generationsting, og vi er måske ikke modne til det endnu. Men jeg vil bare sige, at der kommer et REP-møde om to år og et igen om fire år, og på et eller andet tidspunkt bliver det vedtaget,” sagde Jan Hoby.

Niels Bergenholtz fra specialområdet var en af de første på talerstolen, og han kunne oplyse, at hele delegationen fra specialområdet havde tænkt sig at stemme for:

”Det er et dejligt forfriskende forslag,” sagde Niels Bergenholtz, som blev suppleret af områdeformand Lisbeth Waidtløw, der dog gerne havde set, at forslaget var blevet stillet tidligere, så der havde været mulighed for en bredere debat.

Fremtidens sprog eller nysprog

Det var kun specialrådets delegation, der havde valgt at tage fælles stilling. På de øvrige områder var der ikke enighed. Marie Rehfeld fra almenområdet gik på talerstolen og sagde, at hun faktisk

syntes, det var lidt provokerende, hvis forsamlingen ikke besluttede det, og også Rasmus Mortensen, også fra almen, takkede ja:

”Fremragende forslag – vi skal gribe hver mulighed for at angribe patriarkatet.”

Daglejens Nina Hein tog udgangspunkt i de kommende generationer, da hun besluttede sig:

”Jeg har selv tænkt anderledes. Men mit barnebarn på 21 er lige blevet medlem af LFS, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hun ville stemme ja. Så det gør jeg også,” sagde Nina Hein.

Almenrådets formand Martin K. A. Rasmussen var til gengæld ikke parat:

”For mig er ordet forperson en slags nysprog, jeg har svært ved at identificere mig med. Jeg vil gerne have en dialog, om vi kan finde et andet udtryk,” sagde Martin K. A. Rasmussen, som blev bakket op af en række øvrige talere, der generelt syntes, at der skulle mere tid til en debat, og flere efterlyste alternative forslag.

Bruno Jacobsen fra de bemandede legepladser anmodede om skriftlig afstemning, da de delegerede skulle til stemmesedlerne, og dette blev bakket op af mere end 10 øvrige delegerede. Da de grønne sedler var talt op, var resultatet 60 stemmer for, 21 imod og 15 blanke samt to ugyldige. Det betød, at vedtægtsændringen ikke opnåede det fornødne to tredjedels flertal. ●

KAREN RIBERGAARD NAHMENSEN, 57 ÅR, PÆDAGOG, FRITIDSINSTITUTIONEN VED LERGRAVSPARKENS SKOLE

I år har jeg været på talerstolen for allerførste gang, selv om det nok er mit 10. repræsentantskabsmøde. Anledningen var, at der blev diskuteret OK24, hvor der var flere, der gav udtryk for de forventninger, de havde til fagforeningen i overenskomstkampen. Jeg havde brug for at sige, at det altså er os selv, der skal kæmpe den kamp, for det kan en fagforening ikke gøre alene. Vi skal ud at kæmpe, og vi skal være frygtløse og have is i maven, for vi kan ikke blive ved med at holde til de forhold, der er.

Men ellers er debatten om det fremtidige arbejde altid lidt en prøvelse for mig. Det er ikke godt for mit temperament at skulle sidde stille så længe, mens der bliver diskuteret kommaer.

Hvad var højdepunktet for dig?

Det har jo været et historisk repræsentantskabsmøde, fordi vi har skiftet formand. Britt har været helt fantastisk; hun har været indbegrebet af LFS i alle de år. Men hvis nogen kan gå i Britts fodspor, så er det Kirsten. Hun er sindssygt skarp og kommer til at klare det rigtig godt.

er

Forslaget om at ændre titlen for mand til forperson blev stemt ned. En af nej-sigerne var Martin K. A. Rasmussen, formand for almenområdet: "For mig er ordet forperson en slags nysprog, jeg har svært ved at identificere mig med. Jeg vil gerne have en dialog, om vi kan finde et andet udtryk."

Budget med Putin-usikkerhed

Hovedbestyrelsen stillede på repræsentantskabsmødet forslag om at opnormere LFS' kommunikationsafdeling med en 37 timers kommunikationsmedarbejder i en toårig projektstilling. Pengene skal tages af formuen. Begrundelsen var den store kommunikationsopgave, der ligger foran foreningen i forbindelse med OK24, herunder både organisering og mobilisering.

Formand Britt Petersen anbefalede forslaget, som blev vedtaget, selv om hun også mindede om, at foreningskassen har en bund.

Der budgetteres med underskud i de kommende år, fordi foreningen både står over for faldende medlemstal og stigende udgifter, fordi a-kassen flytter ud af ejendommen på Rosenvængets Allé, og det ikke er muligt at få eksterne lejere til at dække den samme andel af fællesudgifter til medarbejdere og drift. Dertil kommer uvished omkring driftsudgifter på baggrund af krig i Ukraine og inflation.

Formuen er fortsat bundsolid, fordi LFS stort set sidder gældfrit i ejendommen på Rosenvængets Allé. Men Britt Petersen sendte en formaning til den nye hovedbestyrelse:

"Rekrutteringsudfordringerne afspejler sig i vores budgetter. Det er sværere at organisere pædagogmedhjælpere end pædagoger, og vi mister som resten af fagbevægelsen medlemmer, selv om vi i lighed med FOA fortsat har en højre organiseringsgrad end de fleste forbund. Vi kan ikke spise af formuen år efter år, så enten skal udgifterne reduceres, eller også skal indtægterne stige."

REPRÆSENTANTSKABSMØDE 2022

PIA BAH, 63 ÅR, KLYNGELEDER

2022 er mit 20. repræsentantskabsmøde i LFS, så det er ret specielt. Jeg kan jo huske tilbage til dengang, hvor møderne var præget af fraktioner og fløjkrige mellem forskellige grupperinger på venstrefløj. Vi har til gengæld haft en længere årrække, hvor repræsentantskabsmøderne har været ret tamme, og hvor debatten har manglet. Det har heldigvis været anderledes denne gang med livlig debat.

Hvad var højdepunktet for dig?

Jeg har været meget positivt overrasket over, at vi denne gang har set mange fra den yngre generation, der er gået på talerstolen.

Hvad har været mest interessant?

Jeg var meget optaget af og nok også overrasket over debatten om det fremtidige arbejde. Forslaget byggede på en forståelse af, at ledere og medarbejdere har fælles interesser i at løse opgaverne bedst muligt, men der var indlæg med en undertone af, at arbejdsgiversiden hele tiden vil effektivisere. Jeg er godt klar over, at der kan være andre perspektiver i nogle af de andre områder, hvor man fx i SOF nogle steder er længere væk fra ledelsen. Men jeg blev overrasket over, at der også er divergens på almenområdet. Her har jeg fået noget at tænke over."

JACK CASSINA, 55 ÅR, PÆDAGOG BOSTEDET VINKLEN

Det var mit første repræsentantskabsmøde, og det har været virkeligt informativt. Jeg har fået meget ny viden om, hvordan LFS arbejder på de indre linjer. Det har også været meget tætpakket, og jeg kunne godt have ønsket mig mere tid med de delegerede indenfor mit eget område.

Hvad var højdepunktet for dig på dette års repræsentantskabsmøde?

Emma Holtens oplæg var helt klart et slags højdepunkt for mig. Foredraget fik mig til at reflektere over den måde, vi bruger sproget på, og det gav mig input til at tænke mere kritisk over den rolle, som økonomer har i vores samfund.

Debatten om vi skulle ændre vores benævnelse af formand og næstformand til forperson og næstforperson var et andet højdepunkt, fordi der kom mange gode perspektiver på banen.

Hvad tager du med dig hjem?

Jeg tager en glæde over det kæmpe engagement med mig hjem, og så har jeg et ønske om, at flere unge vil engagere sig for vi er jo en del, der er oppe i årene.

2 x 25.000

Traditionen tro valgte de delegerede på repræsentantskabsmødet at donere penge til organisationer, der fortjener en særlig støtte, og som arbejder i tråd med LFS' værdier.

Modtager af kr. 25.000 blev 'Enmillionstemmer', som er en græsrodsorganisation, der opstod i 2019, og som arbejder for at sikre retssikkerhed for mennesker med funktionsnedsættelser og psykisk sårbarhed og deres pårørende i hele landet.

LFS har en særlig tilknytning til International Børnesolidaritet, som arbejder for udsatte børn i Latinamerika, og også denne organisation fik en donation på kr. 25.000.

NATASCHA STEEN, 37 ÅR, DAGPLEJER, ALBERTSLUND

Jeg er lige blevet færdig med den grundlæggende uddannelse som tilidsrepræsentant. Det kan være svært at gennemskue, hvordan LFS er bygget op, så jeg blev nysgerrig på det bagvedliggende maskineri. Som medlem ser man ikke hele LFS, så jeg tog på repræsentantskabsmøde for at se mere af den organisation, som jeg er medlem af.

Hvad var højdepunktet for dig?

Højdepunktet for mig har været debatterne. Jeg oplevede, hvordan debatterne nuancerede mit eget udgangspunkt, og jeg kunne høre, hvordan vi i fællesskab blev klogere af at debattere med hinanden.

Hvad tager du med dig hjem?

Det er virkeligt gået op for mig, hvor vigtigt debatter er, for det er her, nuancerne og den fælles forståelse kommer frem. Jeg kommer også hjem med en kæmpe stolthed over at være en del af denne fagforening, som skiller sig ud ved at stå fast på sine værdier. Det har været helt tydeligt for mig her på mit første repræsentantskabsmøde, at det handler om at gøre mest muligt for medlemmerne.

HOVED- BESTYRELSEN 2022 – 2024

Forretningsudvalget

Kirsten Gunvor Løth, formand
Jan Hoby, næstformand
Majbritt Kronbøl, kasserer
Claus Reffstrup
Helle Haslund

Øvrige HB-medlemmer

Martin K. A. Rasmussen (valgt af almenområdet)
Martina B. Wellm (valgt af almenområdet)
Emil Solvind (valgt af almenområdet)
Michael Monberg (valgt af almenområdet)
Thomas Seider (valgt af almenområdet)
Maria Porse (valgt af almenområdet)
Helle Bak Andersen (valgt af almenrådets ledersektion)
Elizabeth Thynov (valgt af dagplejeområdet)
Anne Angelsø (valgt af dagplejeområdet)
Ulla Krag (valgt af dagplejerådets ledersektion)
Lisbeth Waidtløw (valgt af specialområdet)
Sakse Ravnskov Andersen (valgt af specialområdet)
Bjørn Lind Lynge (valgt af specialområdet)
Gitte Thøgersen (valgt af specialrådets ledersektion)
Bettina Øster (valgt af repræsentantskabet)
Diana W. Jensen (valgt af repræsentantskabet)
Rasmus Mortensen (valgt af repræsentantskabet)
Mette Marie Nielsen (valgt af repræsentantskabet)
Morten Hojer Morsing (valgt af repræsentantskabet)
Thomas Bjerre (valgt af repræsentantskabet)
Birgit Jørgensen (seniorklubben)

Suppleant:

Patrik Leth

Fanebærere:

Martin K. A. Rasmussen
Michael Faurskou

Bilagskontrol:

Anne Marie Nielsen
Michala Toftager Bovien
Maria Kallehauge Jessen

Fanebærersuppleant:

Tilde Kofoed

SIDSEL STAUERSBØL NIELSEN, 47 ÅR, PÆDAGOG SOLSTRÅLEN

Det er mit første repræsentantskabsmøde, og det kan godt være en smule overvældende med de mange papirer. Heldigvis holdt vi et formøde, hvor vi blev klædt på. Det vakte især genklang hos mig, da Britt (Britt Petersen, afgående formand, red) sagde i sin beretning, at indflydelse kommer med ansvar. Der, hvor jeg selv er til daglig, kan jeg mærke, at lederen ikke kan gøre det alene. En god institution kræver, at man i fællesskab skaber et godt arbejdsmiljø.

Hvad har været mest interessant?

Foredraget med Emma Holten var et højdepunkt, for hun var god til at fortælle baggrunden for, hvordan økonomer arbejder. Det var en øjenåbner. Og så var det jo på en måde et historisk møde, hvor vi tog afsked med Britt. Det var vemodigt.

Diskussionerne i plenum har været det mest interessante. Der har været livlig debat om, hvordan LFS ser på arbejdsfællesskaber. Jeg kunne mærke undervejs, at debatten rykkede sig, og folk blev klogere. Det er fedt at deltage i den proces.

Hvad tager du med dig hjem?

Det har været en sjov oplevelse at være afsted, og det har været spændende at få et indblik i vores fælles organisation. Jeg har været medstiller på et ændringsforslag, og det var lærerigt at være med i den demokratiske proces.

Feministisk økonomi

Samfundsdebattør og foredragsholder Emma Holten tryllebandt et samlet repræsentantskab, da hun i et hæsblesende tempo holdt foredrag om, hvordan de økonomiske modeller, som hele samfundsøkonomien indrettes efter, er stærkt politiserede.

Den såkaldte økonomiske "videnskab" udspringer fra et patriarkalsk verdenssyn, hvor omsorg og reproduktion er usynlige størrelser, som ikke skaber værdi. Det er historisk set noget, som kvinder er født til at udføre gratis. Og så længe denne økonomitænkning styrer Finansministeriets regnemodeller, vil velfærdsstaten ses som en udgift frem for et fundament for den øvrige værdiskabelse, argumenterede Emma Holten.

Den første og den sidst

”Det har været en ustyrlig ære at få lov til at tale på andres vegne i alle disse år. For vi er som enkeltpersoner i bund og grund uinteressante.” Sådan afsluttede en synligt berørt Britt Petersen sin mundtlige beretning, hvorefter et samlet repræsentantskab hyldede hende med langvarige, stående klapsalver.

Britt Petersen begyndte sin sidste beretning som formand i LFS med at huske tilbage på sin første i 1992.

”Min beretning dengang handlede blandt andet om den store arbejdsløshed, der prægede vores områder. Et flertal af danskerne havde netop stemt nej til EU’s Maastricht-traktat, og det fyldte en del på repræsentantskabsmødet. Det nej fik dog ikke lov til at vare så længe. Og så kunne vi samles om den helt uventede EM-triumf i fodbold,” sagde Britt Petersen, som konstaterede, at det ironisk nok er helt modsatte problemstillinger, der fylder i 2022, hvor hun for sidste gang stod på talerstolen som formand for LFS:

”I dag har vi enorme rekrutteringsproblemer på vores områder. Vi har klimakrise, vi har inflationskrise, vi har en Trump, der spøger i baggrunden. Vi har ikke engang fodbolden, for det er svært at samles om VM i Qatar,” sagde Britt Petersen, som også kom ind på, at vi ikke har nogen regering, selv om vi har haft folketingsvalg.

”De foreløbige udsigter til regeringsdannelsen får i hvert fald mine små nakkehår til at stritte,” sagde Britt Petersen, som pegede på, at det er mange år siden, at reformer fra lovgivernes side har forbedret velfærdssamfundet.

”De har snarere handlet om at forringe lønmodtagernes forhold.”

Ikke et ord om corona

Den mundtlige beretning handlede om perioden fra seneste repræsentantskabsmøde i november 2020. Britt Petersen valgte dog at udelade corona-perioden fra den mundtlige beretning og henviste til den skriftlige. Hun talte i stedet om de yderst aktuelle rekrutteringsudfordringer.

”Vi må igen kon-

statere, at det ikke er svært at skaffe private dagplejere i kommunerne, mens det er meget vanskeligt at rekruttere kommunale dagplejere. Så kommunerne har en udfordring, de bør få set på,” sagde Britt Petersen, som også var frustreret over KLs ageren i forhold til pædagogmerituddannelse af pædagogmedhjælpere:

”KL har pludselig fundet ud af, at der ikke er hjemmel til at udbetale løn til pædagogmedhjælpere, mens de er under uddannelse. Det er en uløst konflikt, og det passer ikke ret godt til mit temperament, at vi ikke har fået den løst, før jeg går af,” sagde en ærgerlig Britt Petersen, der til gengæld er godt tilfreds med den rekrutterings- og fastholdelsesaftale, der er indgået med Københavns Kommune.

”Det er som noget helt uventet lykkedes at få afsat for 75 millioner budgetpenge til fastholdelse og rekruttering. Det siger noget om et stærkt samarbejde og om en kommune, der erkender behovet for at gøre noget ekstraordinært. Det er resulteret i bonusaftaler, som vi både har fået ros og ris for. Der har ikke været penge til alle, og der har ikke været de samme penge til BUF og til SOF, men jeg synes, vi har fået det bedste ud af de midler, der var. Jeg er også godt tilfreds med, at vi har fået taget hul på seniorordningerne, selv om regnestykkerne har været komplekse, og ordningerne i første øjekast kan virke svære at gennemskue,” sagde Britt Petersen.

Slutspillet er begyndt

De næste overenskomstforhandlinger finder sted i 2024, og Britt Petersen

Afgående formand Britt Petersen sluttede sin 30. og sidste beretning med at minde om, at LFS altid har haft en større indflydelse, end størrelsen har berettiget til: ”Det forpligter. Vi skal blive ved med at være gode til at samarbejde, for det er det, der har givet os den store indflydelse, vi har.”

e beretning

understregede, at slutspillet for længst er begyndt.

”Forventningerne er store blandt de offentligt ansatte. Der varmes op til konflikt – både med arbejdsgiverne og blandt de faglige organisationer internt. Vi venter alle på lønstrukturkommissionen, og til dem, der argumenterer for, at den vil ødelægge den danske model: Helt ærligt! De offentlige lønninger har altid været politisk bestemte og afhængige af Finansministeriet,” sagde Britt Petersen og lovede, at hun kom på besøg, hvis der igen i 2024 som i 2018 er udsigt til nattevagter foran Forligsinstitutionen. Hun sluttede af med at minde om, at LFS altid har haft en større indflydelse, end størrelsen har berettiget til.

”Det forpligter. Vi skal blive ved med at være gode til at samarbejde, for det er det, der har givet os den store indflydelse, vi har.” ●

RASMUS MORTENSEN, 35 ÅR, PÆDAGOG

Det var mit tredje repræsentantskabsmøde, og jeg kan godt mærke, at jeg efterhånden kan overskue det, der foregår, hvor det hele var lidt overvældende første gang.

Hvad var højdepunktet for dig?

Der er flere højdepunkter. Der har været mange nye på talerstolen, og det er mega opløftende. Og så er jeg begejstret for Kirsten Løth som ny formand. Hun er den helt rigtige kandidat. Hun udviser rummelighed og vilje til debat, som jeg sætter pris på.

Hvad har været mest interessant?

Jeg har oplevet en plads til uenighed og en mere åben tone, end der har været før. Det har løftet mødet meget, når man sammenligner med de andre gange, jeg har deltaget. Jeg er personligt også blevet mere ligeglad med, om jeg går med eller mod strømmen, og det har været spændende at opleve, at jeg ikke har stået helt alene med mine synspunkter: At andre har lyttet og forholdt sig.

Læs hele den skriftlige beretning, som blev vedtaget på repræsentantskabsmødet 2022 på www.lfs.dk/15496

Britt Petersen blev hyldet med både klapsalver og tårer og måtte selv tørre øjnene, da hun aflagde sin sidste formandsberetning.

LFS trækker i arbejdst

”Hvis vi ikke har fokus på kampen mod ulighed, har vi tabt kampen om fremtiden. Det gør optakten til OK24 endnu mere presserende, for hvis vi taber kampen om ligeløn for kvindebrancherne i 2024, er udsigterne meget ringe,” sagde Jan Hoby, da han præsenterede hovedbestyrelsens forslag til det, som LFS særligt skal arbejde for i de næste to år.

Den brændende platform i forslaget til det fremtidige arbejde, som er arbejdsprogrammet for de kommende to år, er overenskomstforhandlingerne i 2024. Men det fremtidige arbejde sætter også fokus på det faktum, at fagbevægelsen bløder medlemmer. Derfor skal LFS prioritere både organisering og mobilisering af nye som gamle medlemmer og styrke og udvikle samarbejdet med de folkelige massebevægelser, der har været i stand til at bringe forældre, pårørende og andre faggrupper på gaderne. ●

Det skal vi: Arbejdsfællesskaber

LFS skal fortsætte og styrke indsatsen for gode arbejdsfællesskaber, hvor medarbejderne er med til at skabe løsninger på alle niveauer i hele den offentlige sektor. Der skal arbejdes for en helhedstilgang til arbejdet med kerneopgave, faglighed og arbejdsglæde. Visionen er en ledelsesstil i hele den offentlige sektor, hvor medarbejdere og ledelse i fællesskab tager ansvaret for at skabe løsninger og træffe beslutninger på domæner, der normalt er forbeholdt ledelsen alene. Et af midlerne er at udbrede kendskabet til STRUKTUR-KUR, som er udviklet af LFS og Børne- og Ungdomsforvaltningen i København.

Ovenstående er uddrag af det vedtagne 'Fremtidigt arbejde 2022- 2024.' Læs hele materialet på www.lfs.dk/15688

Det skal vi: OK24

LFS skal være rustet til en overenskomstkamp i 2024. Derfor vedtog repræsentantskabet, at der generelt skal arbejdes på mobilisering af alle medlemmer. Der skal opbygges netværk på tværs af arbejdspladser, der skal afholdes særlige medlemsmøder om strejkens historie og styrke samt medlems- og aktivistmøder, der sætter fokus på kampen imod uligeløn. Det forberedende overenskomstarbejde skal prioriteres på TR-uddannelsen. Der skal sættes fokus på, hvorfor lønstigninger i kroner og øre er mere solidarisk end lønstigninger i procenter. LFS skal kommunikere klart, enkelt, tydeligt og systematisk på de sociale medier op til og under OK24.

Det skal vi: Organisering

LFS skal handle aktivt i forhold til det faldende medlemstal ved at skabe ny fagforeningskultur. Der skal arbejdes for, at alle medarbejdere inklusive ledere har ret til og krav på et ordentligt arbejdsmiljø. LFS skal medvirke til at opbygge stærke arbejdspladsorganiseringer og dermed et stort aktivistisk medlemsbaseret netværk. Almenområdet og dagplejeområdet har haft succes med at lave arbejdspladsklubber, og denne idé skal spredes til alle afkroge af LFS' arbejdspladser. LFS skal flytte flere ressourcer til den opsøgende og organiserende indsats, og det skal sikres, at alle nyansatte hurtigst muligt kontaktes af LFS, lige som LFS skal være synlig på pædagogiske uddannelser. Der skal arbejdes på at fastsætte en kontingentsats for timelønsansatte med henblik på at få flere indmeldt, når de starter på den enkelte arbejdsplads.

Det skal vi: **Genstarte solidaritet og sammenhold**

LFS skal udvikle og styrke samarbejdet med grupper og sociale bevægelser, som vi har værdifællesskab med, herunder medarbejdere, pårørende og bevægelser som #EnMillionStemmer og #VærdigPsykiatri. Der skal etableres et samarbejde med "Broen til fremtiden" for at styrke bæredygtighed og grøn omstilling i LFS. Spørgsmålene om forsøg med 30 timers arbejdsuge og fire dages arbejdsuge med fuld løn og personalekompensation i Københavns Kommune og andre kommuner skal genrejses.

Det skal vi: **Krav til pædagoguddannelsen**

Pædagoguddannelsen skal løftes efter mange års nedtur, og LFS skal stille krav til den kommende reform af uddannelsen. LFS ønsker, at pædagogik bliver et fag på uddannelsen, at kreativitet og æstetik kommer til at fylde mere, og at der kommer flere undervisningstimer og mere feedback. LFS skal bruge sin plads i pædagoguddannelsens uddannelsesudvalg til at understøtte de pædagogstuderendes indflydelse samt deres aktiviteter og til at rejse debatten om mere undervisning i pædagogik, kreative fag og højere kvalitet af praktikforløbene lokalt.

"Uligheden stiger og stiger og ødelægger samfundet. Det er mange år siden, at nogle partier har vundet demokratiet ved at bekæmpe uligheden. Det gør vores overenskomstkamp så meget vigtigere," sagde næstformand Jan Hoby, da han fremlagde arbejdsprogrammet for de kommende to år.

Ny arbejdstidsaftale for Frederiksberg

Al pædagogisk personale kommer fremover til at opgøre deres arbejdstid efter en 12-ugers norm. Det er resultatet af en "historisk" lokal arbejdstidsaftale, som er indgået mellem LFS, BUPL og Frederiksberg Kommune.

LFS har sammen med BUPL indgået en ny lokal arbejdstidsaftale med Frederiksberg Kommune for de kommunale institutioner på dagtilbudsområdet og en række selvejende institutioner har valgt at tiltræde aftalen. Det nye i aftalen er, at al pædagogisk personale fremover skal opgøre deres arbejde efter en 12 ugers norm i stedet for en fire-ugers norm.

"Det betyder større fleksibilitet, og så betyder det, at der også er ens regler for pædagoger, pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter, fordi aftalen også er indgået med BUPL. Det er historisk, og det er jeg rigtig glad for," siger Emil Solvind, som er fællestillidsrepræsentant for pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter i Frederiksberg Kommune.

Arbejdstidsaftalen kommer efter et langstrakt forhandlingsforløb og træder i kraft 1. januar. Det er en del af aftalen, at alle skal være i nul per 31. december 2022. Man kan altså ikke have opsparede timer i et fortløbende regnskab, når den nye aftale træder i kraft. Derfor skal timer, man har til gode, enten afvikles inden nytår eller udbetales.

"Vi starter på en frisk 1. januar, så det er vigtigt, at alle får afviklet deres opsparede timer inden da," siger Emil Solvind.

Nyt tillæg

Arbejdstidsaftalen er lavet ud fra et fokus på, at det skal være lettere for både det pædagogiske personale og ledere at opgøre arbejdstiden. Den nye arbejdstidsaftale indbefatter også et nyt tillæg på 1600 kroner om måneden, uanset hvilket timestal som man er ansat på.

"Dette tillæg dækker betaling for omlagt tjeneste, delt tjeneste og tilfældig forlængelse af tjenesten under 15 minutter. Dette er igen lettere for både ledere og medarbejdere," siger Emil Solvind.

LFS Nyt har tidligere fortalt, hvordan 40 pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter samlet har fået en efterbetaling på en million kroner, efter LFS har gennemgået deres sager og har fundet ud af, at dagtilbuddene ikke havde fulgt arbejdstidsreglerne.

Emil Solvind ser frem til, at den nye arbejdstidsaftale træder i kraft.

"Den nye arbejdstidsaftale giver større fleksibilitet for medarbejderen, men også for lederen. Før skulle merarbejdet udbetales, men nu kan medarbejderen vælge, om det udbetales eller erstattes af frihed i den efterfølgende normperiode," siger Emil Solvind.

Styr på pauserne

Emil Solvind og en række af hans kollegaer har været ude i alle institutioner, hvor det har kunnet lade sig gøre, for at gennemgå den nye arbejdstidsaftale.

"Med den nye arbejdstidsaftale har vi også haft mulighed for at få det helt klargjort, at ifølge arbejdstidsreglerne har man ret til den arbejdsgiverbetalte 29-minutters pause, hvis man er på arbejde indenfor det tidsrum, hvor pausen bliver afholdt," siger Emil Solvind og tilføjer:

"Hvis der er institutioner, som ønsker besøg af os, og hvor vi endnu ikke har været, så kommer vi som noget af det første i det nye år."

Hvis du har spørgsmål til den nye arbejdstidsaftale for pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter på Frederiksberg, så er du altid velkommen til at kontakte Emil Solvind på 30785105 eller på emil@foa.dk

LFS-fællestillidsrepræsentanten for Frederiksberg er Emil Solvind. Han tilbyder at komme på besøg i institutioner, hvor der er tvivl om den nye aftale.

Indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling på dagplejeområdet

Kære medlem af dagplejeområdet i LFS

Du indkaldes hermed, jf. § 9.2 i standardvedtægterne for fagområderne, til ekstraordinær generalforsamling på dagplejeområdet onsdag d. 14.12.2022 kl. 18.00-19.00 i Sal A i LFS, Sorøgade 4.

Da Majbritt Kronbøl er blevet valgt ind i forretningsudvalget i LFS, skal der vælges en ny formand for dagplejeområdet.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Godkendelse af dagsorden
3. Valg af referent
4. Valg af områdeformand.

Jf. § 6 i standardvedtægterne kan alle kontingentbetalende medlemmer, dog undtaget passive medlemmer og medlemmer på pensionistkontingent, stille op.

5. Evt.

Man kan melde sit kandidatur på mødet, men er også velkommen til at melde det forinden til Majbritt Kronbøl på mkro@foa.dk.

Det er også til Majbritt Kronbøl, man kan rette spørgsmål i forhold til indhold og opgaver i forbindelse med formandsposten.

Kalender

12. december

Almen-
bestyrelsesmøde
8.30 – 15.30
HB salen

14. december

Ekstraordinær
generalforsamling
på dagplejeom-
rådet
18.00 – 19.00
LFS sal A

12. januar

LFS Kor opstart
17.30 – 19.00
LFS sal A

20. januar

Almen-
bestyrelsesmøde
og nytårskur
8.30 – 22.00
LFS sal A

25. januar

Special-
bestyrelsesmøde
9.00 – 16.00
LFS sal A

SØGER DU NYT JOB?

Bemærk, at flere kommuner slår ledige stillinger op på www.lfs.dk/13362. Tilmelder du dig vores elektroniske nyhedsbrev, får du jobopslag som mail eller sms. Find tilmelding på forsiden af www.lfs.dk

KONTORLOKALER TIL LEJE CENTRALT PÅ ØSTERBRO

LFS udlejer kontorlejemål på Rosenvængets Allé 16 på den centrale del af Østerbro, tæt på søerne og Trianglen.

Lejemålet udgør ca. 280 M² i klassisk ejendom på 4. sal med skråvægge. Der er ikke elevator.

Lejemålet er ideelt til kontorfællesskab med syv hyggelige kontorlokaler, tekøkken samt toilet. Til lejemålet er der derudover adgang til fælles faciliteter såsom kantine med varm og kold mad, dejligt gårdmiljø samt stor mødesal (op til 100 personer) til udlån.

Hvis du ønsker information, eller hvis du gerne vil se lokalerne, kan du kontakte Lisbeth B. Jensen på libj@foa.dk.

Du kan også ringe på
LFS hovednummer:
3544 4546.

LFS Senior

Klubben for førtidspensionister – efterlønnere og pensionister

Medlemsmøder:

NYTÅRSKUR

Fredag den 27. januar kl. 11 i LFS, sal A, Sorøgade 6

Vi serverer traditionen tro hjemmelavede pindemadder og bobler til at skåle med. Alt bliver ledsaget af musik fra en hyggepianist. Mød op til en hyggelig dag.

Tirsdag den 21. februar kl. 11 i LFS, sal A, Sorøgade 6

Medlemsmøde. Indhold følger senere.

Faglige Seniorer

Fredag den 24. februar kl. 10.30 i Malernes Fagforening Lygten 10, 2400 Kbh. NV

Journalist Jan Larsen tidligere udenrigskorrespondent i Kina for DR fortæller om forskellige aspekter af livet i Kina.

Ekstratur:

Onsdag den 11. januar. Besøg på Dansk Arkitektur Center, Bryghuspladsen 10.

Vi mødes i forhallen kl. 11 og ser udstillingen "Dansk arkitektur i 100 år." Senere spiser de, der har lyst, frokost på Kanal Cafeen.

Husk: Ekstrature betaler man selv

Bestyrelsen ønsker alle en god jul og et godt nytår.

lfs.seniorklub@gmail.com

Udgivelsesplan 2022

Nummer	Deadline	Udgivelsesuge
1/23	19. januar	5
2/23	16. februar	9
3/23	16. marts	13
4/23	20. april	18
5/23	17. maj	22
6/23	22. juni	27
7/23	17. august	35
8/23	21. september	40
9/23	26. oktober	45
10/23	30. november	50

Kontingentsatser 2023

Fuldtid fagforening kr. 416

Fuldtid fagforening og a-kasse kr. 935

Fuldtid fagforening og a-kasse og efterløn kr. 1466

Deltid fagforening kr. 358

Deltid fagforening og a-kasse kr. 754

Deltid fagforening og a-kasse og efterløn kr. 1101

Fagforening ved mindre end 15 timer per uge kr. 180

Fuldtid er lig med 30,5 timer eller mere om ugen
Deltid er fra 15 til 30,5 timer om ugen

Årskontingent for pensionister over 65 år kr. 156

Kontingentsatser for særlige grupper, herunder elever og pensionister under 65, fås ved direkte henvendelse til LFS via lfs@lfs.dk

Myte

Får curlingbørn et svært liv?

Forkælede børn, der ikke kan finde ud af noget som helst selv, fordi deres forældre gør alt for meget for dem. Store børn, der får støvsuget deres værelser og bliver fragt rundt med forældrene som chauffør. At alt for mange børn bliver curllet har i årevis efterhånden været en fortælling, men myten om curlingbørn er falsk.

"Hjælpsomme og nærværende forældre er godt for børns og unges trivsel," siger Karen Margrethe Dahl. Hun er chefanalytiker og har også stået bag forskning, som måler på, hvor godt børn og unge klarer sig i forhold til, hvor meget hjælp de får. Altså en undersøgelse af fænomenet curlingbørn.

Der findes ikke en præcis definition af curlingbørn. I VIVEs undersøgelse er curlingbørn kendetegnet ved et højt niveau af hjælp fra forældrene til de unge, og omvendt er der relativ lav deltagelse i husarbejde fra de unges side.

"Vi ser i vores undersøgelse ikke, at der er noget problem i at hjælpe sine børn, tvært imod ser vi, at de børn, der får meget hjælp, har mere fortrolighed med deres forældre og har eksempelvis i mindre grad prøvet at ryge hash.

I VIVEs undersøgelse kan man se, at det ikke er mange familier, der kan kalde sig curlingfamilier. Kun seks procent lever op til forskernes definition. Karen Margrethe Dahl understreger dog, at der selvfølgelig godt kan være tilfælde, hvor forældrene hjælper børnene så meget, at børnene bliver passiviserede.

"Men det er ikke særligt udbredt. De fleste forældre er jo også på arbejdsmarkedet, så det er begrænset, hvor servicerede børnene kan blive."●

**SANDT
ELLER
FALSK**
?

Man kan have viden, som man troede, var helt rigtig, men som i virkeligheden viser sig at være noget værre vrøvl. Myter udtrykker forestillinger om, hvorfor verden ser ud, som den gør, og hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvis du har en myte, som du vil have, at vi undersøger, så send en mail til lfsnyt@ifs.dk.